

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUN

MONA MÅRTENSON
som nunna i en ny
svensk film, som får
sin premiär i höst

UR INNEHÅLLET:

Om Italienresa i fantasi och
verklighet skriver PRINSESSAN
MIRZA RIZA KHAN ARFA

—
KONSTEN ATT VARA
SÄLLSKAPSMÄNNISKA
av Margot Asquith

—
GIFT ELLER SJÄLVFÖRSÖRJANDE?
JUBILEUMSARTIKEL
av Elisif Théel

—
REDAN TANKAR PÅ VINTERN,
MODEBREV FRÅN PARIS

REKRONIKA

om sätt i butik.

Egentligen borde man inte få vara missnöjd med någonting på Guds gröna jord just nu när sommaren sjunger på sista versen, utan njuta varje stund. Och helst inte tänka ens på att andra och kulna dagar vänta. Men så är man inte mer än en fattig människa, som låter sig småretas till och med av de minsta saker. Eller kanske retas är för starkt. Det kan räcka med att man känner anmärkningslusta.

Och det känner jag just nu på herrar och damer butiksbiträden. Inte bara när de äro oartiga och nonchalanta, ty det förekommer mera sällan nu för tiden, det måste med glädje erkännas. Utan rent av när de äro intresserade och förekommande. Har Ni träffat på det där mekaniskt intresserade och förekommande biträdet? Som, när det står en vimsig kund framför disken och denna väljer bland femtioelva spetsar, säger vid var och en att den är förtjusande söt. Biträdet är ett idealiskt och väluppfostrat biträde och måste naturligtvis anse att affärens alla spetsar äro förtjusande. Men kunden — d. v. s. den vimsiga och tvehågsna kunden, inte den med egen smak och stark vilja utrustade — behöver ett gott råd, behöver bestämma sig för en spets inom en rimlig tidrymd. Detta är till fördel både för kunden, biträdet och raden av kunder som vänta. Men när biträdet artig och förekommande stått och hållit med i en halvtimme, då tycker jag att det bör göra något lite diskret slag i saken. Kunden *vill* ha ett råd, det är tydligt, men blir bara mera tumeluns av en dylik konversation:

Kunden: "den här spetsen är bra söt?!"
Biträdet: "Ja, den är förtjusande."
Kunden: "Den här kanske inte blir så bra?"
Biträdet: "Nej, det blir den nog inte."
Kunden: "Men den här är också söt."
Biträdet: "Ja, det är en mycket söt spets."

Man blir verkligen mycket klok av en sådan överläggning. Artig och förekommande är nog bra, men ett gott råd, en liten dirigeringsvare ibland bättre.

*

Men betydligt värre är det ändå att råka ut för biträdet, som kritiklöst, ibland kanske av lättja, ibland av solidaritet med sin firma, gör svart till vitt. Som när man ber att få se ett gult siden, visar ett grönt och livligt förfäktar att det är gult. Eller för att ta ett bättre exempel — ty det finns ju färgblindhet! — på kundens invändning att det här pälsverket är alldeles för korthårigt ivrigt bevisar att det är långhårigt. Eller när kunden säger, att den här skon klämmer, svarar, att den inte klämmer utan känns mycket rymlig och bekväm, manifesterande detta med att belåtet stryka över skon på kundens fot. Mest rörande i den vägen är dock torggumman. Så många gånger har jag haft kungligt roligt åt henne. "Men dom här bären äro ju alldeles blöta?" — "Blöta — nej, lilla frun, dom är nyplockade, finfina bär." "Usch, så besk gurkan

är!" — "Den här gurkan, besk? Jag ska smaka på den, jag. Hur kan frun säga att den här är besk?" Glatt och fermt komma

Åtta timmarsdag för husmodern.

Frau Emmy Freundlich.

EN ÖSTERRIKISK KVINNLIG KOMMUNALPAMP, frau Emmy Freundlich, är en av de mest uppmärksammade gästerna vid Internationella kvinnogilletts kongress, som hålles i samband med den stora internationella kooperativa kongressen i Stockholm. Frau Freundlich är nationalråd i Wien och hon var en av de tolv vicepresidenterna i den världsekonomiska kongressen i Genève. I Internationella kvinnogilletts kongress är hon ordförande. Utom sin vittomfattande sociala och kommunala verksamhet är frau Freundlich väl insatt i ett hushålls alla detaljer och vet vad som menas med en husmoders dagsverke. Som allmän regel gäller nog att detta är alldeles för drygt och att en förändring i detta avseende måste komma till stånd äro alla länders husmodrar överens om. Frågan intar också en hedersplats på Kvinnogilletts program och ligger frau Freundlich synnerligen varmt om hjärtat. Vid vårt samtal med henne kommer hon gång på gång tillbaka till dessa för hela världens husmodrar brännande problem och det förefaller som om hon skulle ha de bästa förhoppningar att en husmoders normalarbetsdag rätt snart skall vara mera än en utopi. Det är tillgodogörandet av elektrisk kraft och andra moderna tids- och kraftbesparande arbetsmetoder, som skola göra det, säger frau F. Byggnadsexperterna ha till stor del lösningen i sina händer. Husen och våningarna skola inredas med tanke på den i hushållet arbetande kvinnans normalarbetsdag, framför allt skola de i största möjliga mån elektrifieras. Tvättmetoderna t. ex. måste helt reformeras. Men för ernående av bättre förhållanden fordras först och sist enig sammanhållning kvinnorna emellan.

Ja, vad säga nu husmodrarna om detta? Nog vore det bra skönt om även husmodern kunde räkna med 8-timmarsdag, eller hur? Så kanske det bara är en fördom, när husmodern anser att hon aldrig kan slita sig loss från hemarbetet. Eller är det kanske bara familjen omkring henne, som anser det.

hennes svar, man skulle nästan kunna tro att hon aldrig sett nyplockade bär eller ätit annat än besk gurka.

Nu inbillar sig förstås både torggumman, biträdet och dess chef att detta är den psykologiskt verkligt snillrika och fiffiga försäljningsmetoden. Men inte riktigt var dag hittar man så dumma kunder att man kan sälja grönt siden för gult, korthårig päls för långhårig, blöta bär för torra åt dem. Och skulle kuppen lyckas, så är den knappast till mera bestående nytta för firman. Hos den utan jämförelse största delen av kundkretsen utmanar man dock bara löjet med att förneka alltför solklara fakta.

"Man ska inte underskatta publiken, den begriper mer än man tror." Denna goda sats har jag hört Karl-Gerhard yttra, när någon anmärkt på att hans revyer äro för intellektuella. Karl-Gerhard är nog inte så dum, han.

*

Men medan vi äro inne i butiken, låt oss icke glömma att ge ett kärlekens ord även åt kunden. Inte för att hon drar ner hela lagret av kappor, koftor, strumpor, siden och spetsar och sedan köper en knappål eller "kommer igen i morgon". Den visan är så tuggad. Och förresten tror jag, att den är lite orättvis. Åtminstone vet jag många damer, som vändas över att behöva dra ner lagret, men å andra sidan tillåter dem icke deras ambition och kassa att köpa hux flux första bästa utan att välja. Och välja med omsorg på lagret i samma affär och i olika affärer. Därför, se icke alltid så surt på henne, som drar ner lagret och ber att få komma igen. Hon kommer tillbaks dit, där hon fann det bästa.

Men surt ser jag på den där damen av en viss hyenetyyp — förresten det finns fullt upp av dem bland herrarna med! — som rusar fram till en disk, där andra damer stå före henne mer och mindre tåligt väntande. Hon flåsar och ser sig oroligt omkring efter expediten. Folket runt om sig ser hon däremot icke, det är som vore hon omgiven av lufttomt rum. Hon kastar sig över fröken bakom disken, lägger så helt beslag på henne att hon förbluffad inte kommer sig för med några invändningar. "Snälla Fröken, ge mig kvickt ett knappålsbrev." Men när hon fått knappålsbrevet och man försonligt kommit underfund med att hon ska med taget, så ska hon ha både band, tråd och strumphållare. Då blir man föga försonlig. Men hyenan seglar lika obekymrat ut från det lufttomma rummet. Flat är det enda ord för allas våra känslor vid disken.

Har man bråttom och i en hast vill ha ett knappålsbrev och kanske även en strumphållare, då ber man dem före sig om ursäkt och får deras tillåtelse att tränga sig fram. Då äro de avväpnade och måste visa sin välvilja. Även när man inte ska med taget. Tyvärr kan icke missbruk åtalas.

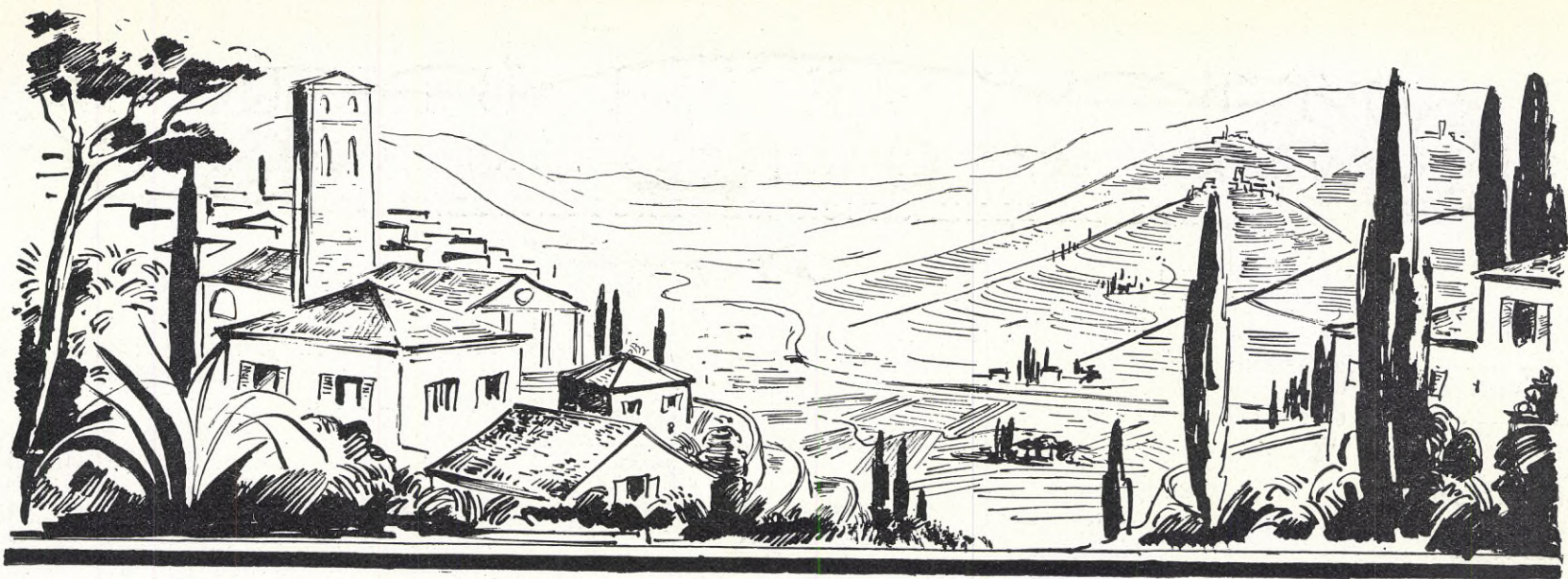
EBE.

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

TANT MARIA OCH FARBROR THEODOR

ITALIENRESA I FANTASI OCH I VERKLIGHET

FÖR IDUN AV PRINSESSAN MIRZA RIZA KHAN ARFA.

INNAN JAG RESTE FRÅN STOCKHOLM bad Idun, att jag skulle skriva något till tidningen, när jag kände mig hågad. Och jag lovade, och nu vill jag hålla mitt löfte.

Jag tänker på Pavia, den gammalitalienska staden, där även den fattigaste talar ren italienska, där snön ligger kvar om vintern som i Norden och urgamla byggnader skugga små fattiga trähus. Jag var endast en halv dag i denna Lombardiets gamla huvudstad. Men det, som jag där såg och kände, var helt visst ej detsamma som tusende turister före mig.

Vid stationen, som ställt sig ett långt stycke utanför staden, fann jag bland de allra modernaste automobiler världens allra äldsta droska med dithörande häst och kusk. Och alla de andra resande togo de blänkande bilarna och foro tutande bort, men ingen lade märke till den droskan med den gamla hästen och kusken. Och min dotter Fatma sade: "Låt oss taga droskan. Hästen och kusken se så sorgsna och ensamma ut."

Men det dröjde innan vi kommo i gång ty först måste kusken taga flera täcken av hästen och så måste kusken krångla sig upp på den höga kuskbocken, vilket tycktes vara både svårt och ovanligt för honom och sen dröjde det innan hästen kom igång på stela, snubblande ben. Och slutligen började vagnen att rulla. En kraftig stöt mot en av gatans stora kullerstenar kom båda vagnsdörrarna att flyga upp på en gång. Men ingenting vidare hände, ty vi togo fatt på var sin dörr. Och färden fortsattes på så sätt att var och en blev sittande, hållande sin dörr i ett stadigt grepp. Sen snavade hästen på den gropiga gatan och sjönk ned på frambenen. Och så måste kusken ned från den höga kuskbocken för att hjälpa upp hästen och så måste min dotter ut ur vagnen för att hjälpa upp kusken. Efter flera dylika små uppehåll kommo vi slutligen fram till floden Ticino. Blå och solglittrande flöt den mellan stränder, kantade med fiskarbåtar. Men vi glömde snart dess milda, blå skönhet för den gamla, underbara romerska bron, som ledde däröver. Denna präktiga människoskapelse från länge sedan kunde vara på en gång både fästning och skyddande övergång från ena stranden till den andra. Den ägde både tak och tjocka murar. Och

Den kända svenska författarinnan Elsa Lindberg, gift med Persiens minister i Sverige prins Mirza Riza Khan Arfa, hälsas välkommen åter som medarbetare i Idun, där hon under sin Sverigetid var en flitig penna. Nu sänder hon ett brev från en Italienresa, fylld av minnenas stämning.

genom de långsmala öppningarna, som bildade både fönster och djupa gluggar på sidorna, kunde man se i blåa glimtar solglittrande bilder av Ticino och dess stränder. Och de blevo alla till olika tavlor, inramade i brons ovaler.

"Här hava Charlemagnes trupper tagat fram", sade min dotter, som mindes sin studentexamen. "Genom gluggarna har man skjutit med pilar och slungat stenar. Tänk här har den store kejsarens springare galopperat över bron. Här har kröningståget slingrat sig så oändligt långt och så ståtligt och praktfullt. På den tiden var ju Pavia huvudstaden i Lombardiet. Och det var här, som kejsaren kröntes. — — — Men mamma hör ej på mig. Mamma tänker ju på något helt annat — — —"

Och hon hade rätt. Jag tänkte verkligen på något helt annat. — Var hade jag sett allt detta redan förut? De solglittrande, blå tavlorna över Ticino avskurna och inramade av brons långsmala öppningar, — den åldriga romarbrons svängningar, dess rödgula, solbrända väggar, dess höga tak och smala gluggar, vilka i profil tycktes än högre och smalare och kommit den att trots sin massiva tyngd synas lätt, nästan eterisk likt en pelargång utbyggd i luften? Var hade jag sett allt detta, som föreföll mig så bekant som endast ett plötsligt uppväckt barndomsminne kan synas.

Och mina minnen förde mig tillbaka till Stockholm till ett litet hem många trappor upp på Kungsholmen! Där bodde tant Maria. Hon var gift med farbror Theodor. Men så barn jag var, förstod jag redan då, att fastän jag alltid såg dem vid varandras sida voro de varann så oändligt fjärran och kunde aldrig mötas i glädje eller sorg. Han var alltid på jorden, som han trampade med breda, tunga fötter, hon tycktes mig tillhöra luften. Han talade mest och bäst om mat och om dagens alla nödvändiga göromål. Hon fick tårarna i ögo-

nen, när hon hörde vacker musik. Och själv kunde hon spela, så att det gamla skrälliga pianot fick en ung, sjungande röst. Hennes smala, fina fingrar tycktes ingenting hava att göra med grova sysslor, men fingro de tag i en vacker bok, kunde hon i ett nu glömma allt vad hon hade att göra och bara bliva stående där mitt i alltsammans och läsa och läsa och vända bladen.

Vi voro ofta bjudna hela familjen till det lilla hemmet uppe på Kungsholmen. Farbror Theodor var alltid mycket gästvänlig och välmående. Det var alltid han själv, som tillrett alla de mäktiga och tunga rätter, som han serverade oss andra, allt under det att han berömde sin egen kokkonst och hällde i glaset med frikostig hand. Tant Maria åter föreföll mig alltid, som om hon var på bjudning hos sig själv. Hon rörde knappt vid allt det, som hennes man med så stor omsorg lagat till. Farbror Theodor var den, som höll målron vid makt. Han talade om mat, ständigt om mat, endast om mat. Var gång någon berömde en rätt, gav han strax en utförlig beskrivning om, hur denna rätt *icke* borde tillagas, hur den vanligen anrättades och slutligen, hur han själv lagade den, vilket naturligtvis var det enda rätta. Tant Maria gjorde ibland ett svagt försök att tysta ned honom. Men då fick hon höra så mycket att hon vanligen fort avstod därifrån. "Ja, du, . . . du vore nog lämplig att bjuda på middag ensam du. En sådan här middag skulle du giva. Första rätten! Det skulle vara ett pianostycke av den där moderna sorten, som ingen kan begripa. Och i stället för den andra rätten skulle du säkert läsa upp ett kapitel ur en bok. Men efterrätten. Ja, det skulle naturligtvis bliva ditt skåp från Italien. Du skulle öppna dörrarna och tro, att dina gäster blevo mätta bara av att se på de där italienska målningarna, som finnas där innanför. . ."

Det var då när farbror Theodor nämnde skåpet, som tant Maria fick färg på sina bleka kinder och såg upp med strålgans i blicken. "Men jag skall en dag, låta måla över allt sammans, skall du få se, allt det där italienska skräpet", sade han, "som gör att skåpet ser gammalt och smutsigt ut invändigt, allt det där

(Forts. sid. 856.)

**EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL**

ALLA SOM BAKA HEMMA

inse värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättsmält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl.

— Cream-Phosphatpulvret med den underbara jäskraften.

DROTTNINGEN I BIKUPAN

OM DROTTNING VICTORIAS VÄNLIGHET MOT SAMHÄLLETS SMÅ

HUR DE BLINDA FICK »SE» DROTTNINGEN.

Fröken Maria Ericson var i 39 år föreståndarinna för Bikupans försäljningslokal i Stockholm och ända från början räknade hon kronprinsessan Victoria till sina mest efterlängtrade, lättast betjänade och mest älskvärda kunder. Hon kom själv till varje jul och förrättade sina uppköp och så småningom omfattade hon fröken Ericson med den personliga vänskap som hon så ofta hedrat även det enklaste arbetets redbara och rättframma utövare med.

Det allra första minnet fröken Ericson har av drottningen, dåvarande kronprinsessan, var, då denna, i sällskap med hovfröken Ebba Munck, kom i den lilla anspråkslösa butik där Bikupan då var inrymd. Där var fullt med folk som köpte och sågo på arbeten utan att göra sig någon brådska.

— Vi vänta tills de som äro före bli expedierade, sade kronprinsessan och drog sig åt sidan med sin hovdam.

Vid varje besök under årens lopp förnyade drottningen sin fråga: »Hjälper jag någon verkligt behövande om jag köper det här?» Och: »Vad har ni som är svårått och vad vill ni helst ha sålt?»

En gång ställde drottningen därjämte till fröken Ericson frågan: »Kan jag göra fröken en glädje med något?»

Nu hade just fröken Ericson en väninna, bosatt som gift i Norge. Hennes man sköt sig och lämnade henne och barnen utan något annat att leva på än sin egen arbetsförmåga och företagsamhet. Hon fann på att börja väva de där för norsk hemslöjd så karaktäristiska »billedvävnaderna» och en sådan hade hon skickat till Bikupan i Stockholm med begäran om att få den såld. Men det var inte så lätt för fröken Ericson att villfara en sådan begäran, då ju institutionens främsta uppgift var att stå svenska avnämare till tjänst. Nu berättade hon emellertid saken som den var för drottningen som genast köpte vävnaden för 130 kronor, därmed räddande julen för den lilla svensk-norska familjen.

En annan gång hade drottningen lämnat en gammal eldskärm till Bikupan för att få broderiet transporterat på nytt siden. Uppdraget anförtröddes av fröken Ericson åt en gammal man som var specialist på sådant. Men några dagar före jul, då arbetet ovillkorligen skulle vara färdigt avled han genom slaganfall. Hans halv vuxne son kom upp på Bikupan och berättade jobsposten, men anhöll samtidigt att han och hans mor skulle få avsluta arbetet eftersom de hela tiden biträtt fadern med det.

Fröken Ericson hade ingen anledning att vägra en sådan anhållan, hon bara inpräntade i ynglingen att arbetet skulle vara färdigt i god tid till jul.

En tidig morgon uppenbarade sig den unge mästaren av nålen, med det dyr-

Mitt första möte med drottningen och andra drottningminnen skildras här fortsättningsvis av ett par damer. Dessutom erinra vi om den inbjudan, som i ett föreg. n:r utlystes till Iduns läsekrets att inkomma med skildringar av liknande slag och som redan livligt hörsammats. Har Ni mött drottningen och har Ert möte — helst det första — med landsmodern givit några karaktäristiska och värdefulla glimtar av hennes person, skriv då ned dessa erinringar och sänd dem till Idun under märke "Drottning-minne". 25 kr. betalas för varje införd bidrag.

Kväll i Venedig.

Går du på flisor av röd mosaik
bland helgon i rader
i rökelseånga och påvisk mystik
och i arkader
där stilla i kvällen en spröd mandolin
knäpper och klingar;
måne på vattendjup, darra och skin
i silvrade ringar!
Då kommer suckan och kvidan och gråt
där vågorna plaska
kring gluggarnes galler, fast dogernas stå
vart stoftgrand och aska.
Kanalerna mörkna kring sovande hus
— gondolerna driva —
och akterut skymtar en tegelröd blus
mot fullmånens skiva.
Och bortifrån Lido kom årdropp och plask;
på stentrappor vita
steg skrittande, dold utav kappa och mask
en blond signorita.

EBBA von SETH.

bara arbetet färdigt och fint inslaget i silkespapper, men med mycket bedrövlighets uppsyn. Det hade kommit en maskinoljefläck på sidenet. Just precis mitt på skärmen där den genast föll i ögonen. Man kan tänka sig de fattiga människornas förtyvlar.

Fröken Ericson blev inte så förfärligt glad hon heller. Hela morgonen arbetade hon med varmt potatismjöl och lyckades verkligen få bort det värsta, men vid noga granskning syntes den nog ändå. Fram på förmiddagen gick hon så upp till drottningens garderob och bad att få tala med Hennes Majestät, vilket hon också fick.

När drottningen hört om olyckan och om den bestörtning den redan åstadkommit och då hon sett på fläcken sade hon glatt och obekymrat: »Den pudrar vi lite på så syns den inte. Och så kan gärna fröken ringa till dem och säga att de inte behöver vara ledsna.»

Det var fler än mottagaren som den skärmen var anledning till glädje för!

När bondetåget skulle uppvakta kungaparet på borggården lät drottningen sin hovdam ringa på och fråga om fröken Ericson ville komma upp till Slottet och se på och detsamma hände när kronprinsessan skulle komma. Lika minnesgod var drottningen då det gällde t. ex. en springpojke, som hon sett på Bikupan och som hon fäste sig vid för att han såg så tård och klen ut. Nästa gång hon kom frågade hon efter honom.

Under sina resor till Italien kom alltid drottningen ihåg Bikupan och medförde hem sidenbitar o. dyl. som fick säljas där till förmån för betryckta klienter.

Drottningen och de blinda barnen.

Överstinnan Sigrid Nyström blev en gång åsyna vittne till hur drottningen på det mest förtjusande sätt lät några blinda barn »se» henne.

— En kontingent sådana små staccare från ett blindhem i landsorten, berättar hon, hade fått komma upp till Stockholm i samband med att det anordnades en utställning av deras arbeten. Till lokalen där denna utställning pågick kom en dag drottningen, mycket enkelt klädd och utan att några förberedelser för hennes mottagande hunnit göras. På det mest förtjusande sätt underhöll hon sig med de blinda barnen och för att bibringa dem en uppfattning av sin yttre person tog hon deras händer och lät dem fara över sitt ansikte. Det låg något så rörande enkelt och hjärtvärmande i denna gest, så mycken takt och medkänsla och moderlighet. Jag glömmer aldrig hur de små blinda barnansikten strålade av lycka över att ha fått »se» sin drottning.

Fru Sigrid Grönberger, maka till med. d:r G. A. Grönberger, Stockholm.

Kemisk Tvätt

utföres förstklassigt vid
A.-B. NYA BLÅ HAND
Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljeh. 23
BUTIKER: Holländaregatan 13. Tel. Norr 4633; Birger Jarlagatan 7.
Tel. Norr 125 09, Rika Tel. 53 73; Brännkyrkagatan 2. Tel. Sö. 334 39
Hornsgatan 170, Tel. Sö. 301 35; Anna Walhjalt, Skolvägen, Ålfsjö

Det är skillnad på
NY SILVER

och nysilver. Köper Ni en vara med vidstående varumärke gör Ni ett gott köp.

Finnes hos varje guldsmed.

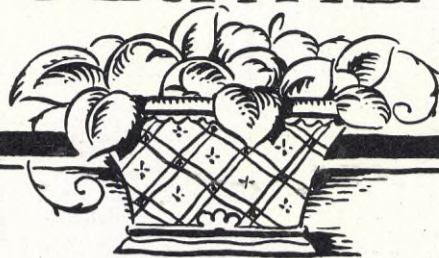
Inreg. varum.

Tillverkare:

Guldsmeds A.-B. i Stockholm

JDUNNS JUBILEUMS-ARTIKLAR

GIFT KVINNA I FÖRVÄRVSARBETE, så löd ju i korthet titeln på ett under det gångna året i hög grad ventilerat socialt problem, som var ägnat att komma mycken oro i lägret åstad, både bland män och kvinnor, vilken social samhällsklass de tillhörde, vilken politisk trosbekännelse de än månne annammat. Som alltid när en samhällsfråga av vikt väcker upp de dess emellan rätt stillsamma livsandarna, så blev det även denna gång kvinnorna som togo hetast på frågan. Nå, de ansågo förmodligen att saken närmast rörde dem, och den egendomliga situationen inträffade, att sådana kvinnor som eljes se ganska fördomsfritt på ett s. k. samvetsäktenskap, de drogo fram ur arsenalen allehanda gamla rätt så uttjänta vapen för att bekriega dem som förmenade att hemmets fridlysta område oskäras av hustruns arbete utom det-samma, under det andra, som i vanliga fall betrakta äktenskapet som ett av Gud instiftat sakrament, framhöllo de fria förbindelserna som tämligen naturliga och självfallna, därest hustrun skulle tvingas att avstå från sitt arbete utan att mannens inkomst vore tillräcklig för hemmets bestånd. För många blev det stora spörsmålet icke blott ett av de många som ett modernt socialt betonat samhälle måste på ett eller annat sätt lösa, utan rent av en samvets-sak och kom ur den synpunkten mycken oro och split åstad i eljes fridsamma och väl balanserade sinnen.

Nu sedan riksdagen ännu en gång på ett mera tillfyllestgörande sätt uttalat sin mening i frågan — så länge den blir bestående vet ingen, allra minst riksdagen själv — och den stora sommarfriden avtrubbat lusten att debattera — några efterdyningar framträda alltjämt på kafferep och sommar-seglatser — nu kanske det icke vore ur vägen att, utan att göra några uttalanden i huvudfrågan, en smula skärskåda problemet flickornas utbildnings- och försörjningsmöjligheter vare sig de gifta sig eller icke. Den frågan är också den i allra högsta grad aktuell, och kan icke avgöras genom något riksdagsbeslut. Den rycker oss närmare inpå livet med var dag som går. Här är det samhällsutvecklingen som är den store motionären och den låter sig icke avspisa med fraser, den kräver handling.

Att den kvinnliga ungdomen över huvud taget måste erhålla utbildning utöver den skolan och i vissa fall studentexamen ger, torde de flesta föräldrar och barnafostrare numera ha klart för sig. Om än på en del håll med suckan ha dock numera de flesta föräldrar gått in för att deras unga döttrar skola erhålla en uppfo-

Gift eller självförsörjande?

Det ett tusen och tredje ordet i en brännande fråga.

Av

Elisif Thél

Några sansade och praktiska ord i en aktuell fråga säger här en av Stockholms främsta kvinnliga krafter på det kommunala arbetsfältet, professorkan Elisif Thél, f. Roth, som råder kvinnorna att vid det svåra yrkesvalet med mera frejdigt mod och initiativ gå in för praktiska och för kvinnor så naturligt fallande, men hittills av dem alltför litet utnyttjade banor.

ran som sätter dem i stånd att försörja sig själva och eventuellt även andra, men då uppställer sig den stora frågan: Vad skall min dotter bli, vad skall hon ägna sig åt? Tillfrågar man föremålet självt, så finner man att i de flesta fall har hon just ingen mening om saken. I tio fall av hundra händer det dock att en ung flicka under uppväxtåren lagt i dagen anlag som peka i en viss bestämd riktning och om då möjlighet gives att utveckla dessa anlag så är ju allt gott och väl. Må vara att den banan icke är den som föräldrarna skulle valt, måhända är den mera arbetsfylld, mindre ekonomiskt givande än de önskat. Dock är, Gudi klagat, de individer så få som på ett något så när tidigt stadium veta vad de vilja i fråga om valet av levnadsbana, att där en sådan vilja är till finnandes bör den röna allt stöd och uppmuntran.

Men de nittio och nio andra, vad skall man göra med dem? Ja nog finns det utbildningsmöjligheter av alla slag och nog ha kvinnornas strävan sedan årtionden tillbaka berett vägen och öppnat dörrarna för den kvinnliga ungdom som nu träder ut i livet. Låt vara att en del arbetsområden äro tillgängliga för kvinnorna egentligen blott på papperet, med den politiska rösträttens förvärvande ha kvinnorna möjlighet om de blott lära sig förstå vad solidaritet kan åstadkomma, att skaffa sig det medinflytande på samhällslivet som gör att deras rättigheter i fortsättningen ej behöva bli ett skal utan kärna. Dock skall villigt erkännas att den stora arbetsbrist som för närvarande är rådande naturligtvis verkar hämmande på möjligheten för de unga kvinnorna, hur väl förberedda de än äro, att stå sig i tävlan med männen, framför allt ur familje-

försörjningssynpunkt — så länge den nämligen skall sammankopplas med arbetsförtjänsten.

Det har ju hittills ansetts som tämligen självklart att den unga flicka som utgår från ett fint och bildat hem skall i första hand se sig om efter teoretisk utbildning.

Måhända är det en gammal fördom, den tron att hjärnans verksamhet är förnämligare än handens — den fördomen vilja vi i varje fall gärna behålla, men varför skola vissa människor anses förutbestämda att passa därför, då de kanske sakna alla förut-sättningar, men däremot skulle ådagalägga både intresse och skicklighet inom en eller annan yrkesgren. Den gamla slentrianen att låta en flicka efter slutad skolgång genomgå en kurs vid handelsskola eller någonting liknande för att sedan fortast möjligt stoppas in med släkt och vänners tillhjälp i en bank eller på ett kontor i tanke att därmed är hon försörjd till dess en antaglig friare uppenbarar sig, lönen är ju ej så stor men hon har ju familjen att falla tillbaka på, till litet kläder och nöjen räcker den väl alltid, den torde nog i de flesta fall vara bragt ur världen, om ej, böra vi allvarligen arbeta därpå. Detta stillasittande under många och långa timmar för en ung kanske ej fullt utvuxen flicka, det själlösa knackandet på en maskin, den eviga krets-gången av små expeditionsgöromål, som ingenting annat kräver av dess utövare än precision, och som gör henne till en maskin som, när dagens arbete avkopplas, kommer vederbörande att jakta efter förströelser som gå i samma tempo och äro fullt ut lika nervslitande som maskinknackande och telefonpingel, det är ej en tillvaro att önska någon ung varelse som nyss trätt ut i livet. Dock finnes det alltid kvinnor som fylla de uppgifterna, som icke kunna komma längre, som icke begära någonting självständigare och bättre. Lämnom emellertid kontorsstolen åt sitt värde och låtom oss skärskåda den undervisning som lämnas vid högskolor av olika slag och de förvärvsmöjligheter som sådana kunskapers inhämtande erbjuda. Vi ha ju nyss gjort klart för oss att rätten att innehava de flesta ämbeten förefinnas, den stora begåvningen, den gedigna utbildningen slår sig förr eller senare fram. En, som det är att hoppas tillfällig arbetsbrist må ej avskräcka någon som vet med sig att hon vill komma fram på en viss bana att skaffa sig den nödvändiga utbildningen för ett bestämt kall.

Det finnes emellertid andra arbetsområden som stå kvinnorna öppna och som sy-

(Forts. sid. 856.)

CAP Turbanpraliner

Utan fördyrande omslag,
med de läckraste fyllningar.

i originalaskar à

kronor 7,- 1 kg. kronor 3,50 1/2 kg. kronor 1,85 1/4 kg.

V I L L A N P Å H A V E T

ETT ORIGINELLT SOMMARNÖJE OCH HUR MAN
INRÄTTAR DET.

EN LITEN RÖD STUGA LIGGER OCH gungar på en vik ute vid Saltsjöbaden.

Detta är inte början till en fantastisk saga utan rena rama verkligheten. Stugan ligger på viken och gungar lätt för en svag bris. Den — stugan — har vita knutar och vita fönsterfoder, blårutiga gardiner för fönstren och en stor, täckt "sommарveranda", kransad med en ymnighet av rikblommande pelargonier, petunier och krasse. På förstubron, d. v. s. aktern står en praktfull, lejonfriserad snövit pudel och vaktar huset.

Det är civilingenjör Ernst Heineman som löst sommarnöjesfrågan på detta påhittiga sätt genom att bygga sitt sommarhus på en pråm. Idén är inte hans förstås, det är ganska vanligt t. ex. i England med sådana små flytande enfamiljshotell, men dessa förflytta sig i regel genom bogsering. Ingenjör Heinemans ark är däremot så förnämlig att den går för egen motor.

Hela sommaren har familjen — ingenjör och fru Heineman, unge Hans Erland, den sköna Champion Blanka, ett hembitråde och tidvis en gast — kamperat ombord på Anita. Under en månads tid företogs en resa som gick genom Mälaren och Strömsholms kanal upp till Dalarna.

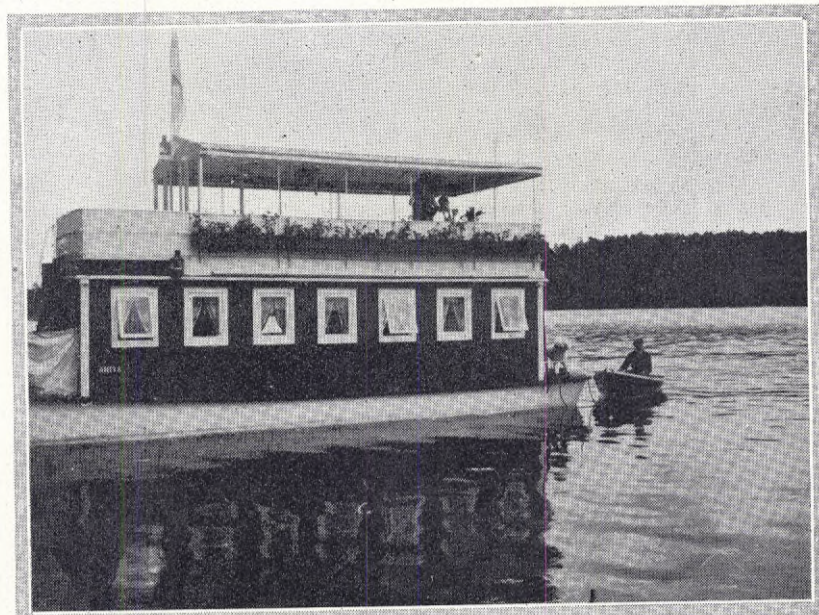
— Det var en verklig eriksgata, säger fru Heineman. Vår lilla farkost gjorde stor succes.

— Ställde det sig inte bra besvärligt att sköta hushållet ombord vecka efter vecka, kosten måste väl ändå bli lite enformig?

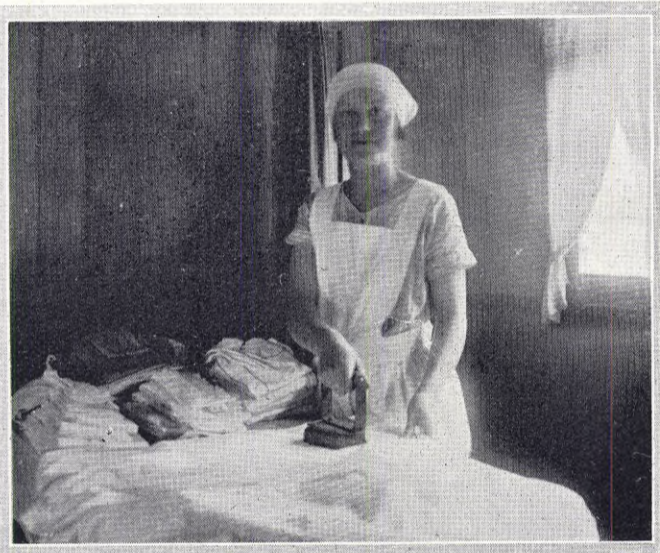
— Inte alls. En enda dag på hela resan levde vi på konserver, annars ha vi ätit efter precis samma matordning som vi äro vana vid hemma. Vi ha alltid haft is i ett par stora zinklårar med oss och därför kunnat förvara färskt kött och andra ömtåliga matvaror. Mjölk och dylika förnödenheter ha vi alltid kunnat få köpa där vi dragit fram. Allt kaffebröd och småbröd baka vi ombord, vi ha en

Ett flytande sommarnöje är en originell och trevlig idé som förverkligats av en stockholmsfamilj, vars sommarhem här presenteras.

liten primusbakugn, som gräddar alldeles förträffligt. För matlagningen ha vi en primusspis med tre kokställen. I matsalen, där det finns ett rymligt bord strykes all tvätt in och på symaskinen har jag

Anita, civilingenjör Ernst Heinemans flytande sommarnöje.

En käck sjömansflicka styr med hushållet ombord på Anita.

sytt alla mina sommarklänningar under resan. Vi ha med andra ord levat fullkomligt hemliv inom egna väggar och samtidigt gjort den härligaste semesterresa.

Allt det där låter ju obekvämt lockande. Och man skulle gott begripa om varenda människa byggde sig en husbåt efter råd och lägenhet, och om det hädanefter kommer att uppstå en hel industri som alldeles tränger ut villabyggandet. Vad är en stuga på landbacken mot en som man likt snigeln kan ta med sig vart man far och leva oberoende av hotell och andra vedervärdigheter.

Fru Heineman går "husesyn" med sina gäster. Längst

bort i aktern ligga herrns och fruns rum, som det brukar heta. De äro inredda med ett par bekvämt och rymligt tilltagna sovplatser och vad som annars nödvändigtvis behöves i en sängkammare. Midskepps ligga två liknande hytter där husets son — f. n. gast ombord — och hushållsbiträdet residera om natten. Den ena är så stort tilltagen att den tjänstgör som matsal då man inte äter i det gröna uppe i däckssalongen. Ytterst åt fören till finns ännu två präktiga sovhytter, ett av dem avsett till gästrum och ett för gästen. Och låtom oss icke glömma det lilla inventiösa köket och ett toaletterum som båda ligga åt aktersidan till.

Det som på andra fartyg brukar kallas övre däck är på Anita på en gång salong, vardagsrum och kommandobrygga. Här finns allt som behövs för familjens verksamhet och trevnad — mors symaskin och arbetskorg, fars bekväma vilstol med böcker och radio i närheten, Hans-Erlands leksaker och Blankas korg. Hit upp bäres kaffebrickan, middagsmaten med när det är vackert väder, och så njuter man hemlivets och resans behag av alla krafter.

Ett ljuvligt och behändigt sommarnöje, det må man säga. Ja, på tal om sommarnöje ligger det nära till hands att göra en lätt omskrivning av ett gammalt bevingat ordspråk och säga om ingenjör Heineman att han "har sitt på det våta".

TH. K.

Familjen samlad i "salongen". Ingenjör Heineman, hans italienska fru, född Letizia Vanno, sonen Hans-Erland och pudeln Blanka.

A
D
A

Spegelblanka Diskbänkar

Ada-Zinkglans, godkänt av Husm. provkåk torde vara det bästa specialputsmedel för Diskbänkar som nu finnes i marknaden — zinken blir helt enkelt spegelblank. Då det även säljes synnerligen billigt, tillråda vi Köp — "ADA".

Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

ATT VARA SÄLLSKAPSMÄNNISKA

OM KONSTEN ATT VARA UNDERHÅLLANDE OCH SPIRITUELL BERÄTTAR GREVINNAN AV OXFORD OCH ASQUITH.

JAG HAR OFTA UNDRAT ÖVER HUR det kommer sig, att vädret tycks vara det närmast till hands liggande samtalsämnet för till och med intelligenta människor, som träffas helt apropas eller sällan. Hur väl man än förstår att lägga sina ord eller höra på, hur spirituell eller djupsinnig man än är, så finns det ingen som kan yttra något originellt om vädret. Det är ingen inspirerad början, men det är en trygg uppslagsända. Det påminner om att svara på medspelarens utspel i bridge. Hade man tänkt efter för ett ögonblick eller satt man träkarl kunde man ha dragit den svaga färgen på bordet, men ens tankar ha blivit distraherade av diskussionen om att kungen skulle ta hem spelet i stället för det lägsta kortet, och man besvarar sin medspelares utspel.

Men vädret har i år varit tillräckligt hämndlystet för att ursäktas vem som helst att tala om det; men med undantag av att jag sagt att ingen duva från vilken ark det vara må skulle ha kunnat finna en tillflyktsort för regnet på mitt sommarnöje, har jag noga aktat mig för detta samtalsämne. Jag vet, att i fall det komme upp det skulle vara dödsstöten för all konversation. Det finns ingenting, som är så hemlighetsfullt, som det som inspirerar en god konversation.

När folk gör sig besvär med att komma hem till mig på lunch eller middag så gör jag mig oändligt besvär med att se till att de bli underhållna och roade. Men hur många förtjusande människor jag än samlar hos mig, så blir bjudningen ej någon framgång för så vitt jag ej själv är intresserad. Vårdinnan är som styrmannen i en roddbåt och anger takten. Laurence Oliphant sade mig en gång, att han delade upp sällskapet i "livgivande" och "livtagande", och det är intet tvivel om att en del av våra bästa kåsörer göra oss trötta och utmattade. De tala med nedtryckt pedal; med en monopoliserande vitalitet ge de rundhänt ifrån sig utan att någonsin ta emot något. Att vara omständig då man berättar är alltid det samma som att vara tråkig; och endast en amerikan har tid eller tålmod att höra på till slutet, när talaren är hjälten i berättelsen.

Jag har varit lycklig nog att bland mina vänner ha utmärkta kåsörer och att leva tillsammans med en man, som aldrig prutat av på konversationen. Jag kommer alltid att beklaga, att jag icke stenograferat ned de samtal, som jag lyssnat till mellan min man och George Meredith, Harry Cust, Gladstone, Harcourt, John Morley och lord Rosebery, för att icke nämna John Burns, en av de mest dramatiska kåsörer som nu leva.

Jag kommer ihåg en gång för många år sedan då min man och jag voro inbjudna till lunch hos mr McEvan. Furstinnan av Monaco och jag voro de enda damer, som voro närvarande, och herrarna voro vår värd, lord Balfour, min man och mr Frank Harris. Trots mr McEvans alla ansträngningar och älskvärdhet var samtalet slött och sömngt. Tvekande mellan en önskan att släppa upp en ballong eller kasta en bomb vände sig mr Harris till mr Balfour — som han då ännu kallades — och sade: "Jag är säker på att Ni håller med mig om att alla vår tids misstag komma från kristendomen och journalismen."

Den berömda Margot Asquith är känd för att vara en särdeles spirituell och slagfärdig dam och när hon berättar om samtal och personer i sin umgängeskrets, där många av världens mest kända namn märkas, lyssnar man gärna.

Varpå mr Balfour svarade med orubblig förbindlighet: "Kristendomen naturligtvis; men varför journalismen?"

En kväll för många år sedan var familjen samlad under ferierna på landet. Min man var borta, och efter en ansträngande dag med rodd på floden och tennis på planen sutto vi runt middagsbordet. Mina styvbarn — alla utmärkta kåsörer — voro trötta och tysta, och jag fann att sällskapets uppmärksamhet var koncentrerad på tallrikarna. Angelägen om att vara lika underhållande i vad som kallas familjekretsen som jag önskar vara i sällskap sade jag, att jag ville ge dem den enda gåta jag någonsin lyckats gissa; jag tillade, att det hade tagit mig tre dagar att lösa den.

"Vad är det som Gud aldrig har sett; som kungar se sällan; och vi se varje dag?"

Det var ett ögonblicks tystnad. Så svarade min äldste styvson, Raymond Asquith: "Ett skämt."

Detta besegrade tystnaden, och när jag talade om för dem, att det rätta svaret var "sin like", kände jag på mig, att hans briljanta gissning var det bättre svaret av de två.

En dag åto vi lunch hemma hos Bernard Shaw. Vår värd beskrev med sin vanliga spiritualitet och fantasi intrigen i sitt nya skådespel. "Major Barbara" hade ännu icke uppförts, och den framgång och det beröm hans andra pjäser haft gjorde oss alla ivriga att lyssna på honom. Men med farhågan hos en vårdinna, som tycker att konversationen börjar bli monopoliserad, vände sig mrs Bernhard Shaw till sin make och sade: "Det kommer att fördärva intresset för din intrig, om du låter oss höra för mycket av den. Varför frågar du inte mrs Asquith, vad hon tycker om dina skådespel?"

Detta gjorde mig djupt obehaglig till mods. Min tankeverksamhet vägrade att fungera, och som alla slutade upp med att tala var tystnaden fruktansvärd. Som jag var fäst vid mr Shaw och ur stånd att fundera ut ett spirituell svar, sade jag: "Jag tycker, att de kanske äro litet långa." Lättad och slagfärdig svarade han omedelbart:

"Det är det enda sätt på vilket jag kan få publiken att lämna teatern!"

När jag gästade ägaren till Balliol för en weekend brukade han alltid fråga mig, vilken av hans gäster jag skulle vilja ha på min andra sida. Vid ett tillfälle valde jag sir Charles Bowen, då jag kände mig viss på att han och jag och Jowett skulle få en trevlig konversation tillsammans. Han höll med mig men sade, att han hoppades att jag skulle prata med professor Huxley efter middagen.

Det skulle varit svårt att finna någon mera utomordentlig kåsör eller mera tilldragande man än Huxley. Men det samtalsämne han valde var mycket illa lämpat för mig. Han

Lordparet Asquith.

sade, att religionens makt över mänskligheten ingenting gjort för individerna, och han utbredd sig över de förebråelser som han skulle anse vara sin plikt att göra den allsmäktige, när han finge förmånen att möta honom. Jag är fullkomligt oduglig att svara på hädelser, hur skickligt de än framställas, och som jag och Bowen — som jag såg stå mitt i rummet — blivit vänner, gjorde jag ett tecken åt honom att komma mig till undsättning.

"Professor Huxley har utmanat mig att namnge någon person, vars handlingar helt och hållet ha behärskats av religionen", sade jag och tillade, att jag hoppades han ville hjälpa mig att finna ett svar. Han sade, att han trodde mig vara skicklig nog att utan någon hjälp finna på ett namn.

Med tankarna strövande omkring efter ett uppslag nämnde jag förslagsvis general Gordon. Genom en egendomlig tillfällighet råkade Gordon vara en av Huxleys hjältar. Han förklarade med nästan dramatisk värtalighet det häpnadsväckande intryck Gordon hade gjort på honom, och av vad han sade drog jag den slutsatsen, att Gordon var den ende, som någonsin hade skakat hans omätliga ateism. Han avslutade sin rörande skildring av sitt hänförelsefulla förhållande till honom med att säga:

"Ni kommer inte att tro mig, min käre Bowen, men Gordon sade en gång till mig: 'Om jag skulle få hjärnan utskjuten vid nästa gathörn, så skulle jag vara säker på, att jag endast skulle bli förflyttad till en vidsträcktare sfär av världsordningen.'"

Bowen svarade med sitt fina leende:

"Tror Ni att frånvaron av hjärna skulle ha varit till någon nytta för honom?"

Five o'clock tea-skorpor

1 lit. grädde
250 gr. smält smör
3 teskedar Tomtens Vanillinsocker
425 gr. socker
3 matskedar Tomtens Bakpulver
Vetemjöl lagom till utbakning

BEREDNING: Rör smöret med sockret samt tillsätt grädden och Tomtens Vanillinsocker; Det med Tomtens Bakpulver blandade mjölet tillsättes och degen knådas. Forma till små runda bullar, några cm. i genomskärning. Grädda alla på en gång. Skär bullarna till skorpor medan de ännu äro varma. Torka sedan i ugn.

REDAN TANKAR PÅ VINTERN

MODENYHETERNA VISAS I PARIS

Till vänster: Höstkappa av vitt helklippt lammskinn från Lanvin. — Småveckan, s. k. nervurer, i vinkel- och bågstickningar är höstens stora mod — här en förmiddagsklädning i beige marocain — Dubbla crêpe de chine är materialet i denna klädning med diagonalvolanger.

HUR HASTIGT SNURRAR EJ ALLT i vår tid! Och det hjul, som tycks göra de flesta volter — är modets. Parisiskorna ha knappast hunnit ut till plagerna eller upp till bergen med sina nya toaletter, som kostat dem så mycket tid, ansträngningar och pengar att anskaffa, förrän vintermodet uppvisas i huvudstaden.

Men modeuppvisningarna i augusti månad äro anordnade för de utländska uppköparna, och när fransyskorna i november beställa sin vinterhabit, har modet hunnit att stabilisera sig, och man är fullt på det klara med vad som verkligen slagit in av de så kallade nyheterna.

Jag har redan sett en hel del av vintermodet, som kännetecknas av en mjuk, feminin prägel. Midjan är betydligt uppflyttad utan att därför vara markerad på sin normala plats (lyckligtvis!) Kjolorna äro vida, ofta oregelbundna i längd.

I år liksom i fjol började Lelong föreställningarnas rad. Han försöker göra modeuppvisningen till ett sällskapsnöje. Men allvaret under den glada ytan kan ej glömmas, därtill står alltför stora summor på spel.

Låtom oss nu litet närmare genomgå denna modellkollektion för att jämföra med andra firmors.

Först sportdräkterna. De uppvisades i serier om en tre, fyra stycken, samma modell i olika färg: plommon, grågrönt, grått, beige. Kjolen kort, rak och snäv. Eller plisserad eller rundskuren! I lätt ylle. Jumpern i jersey, upptill enfärgad men försedd med kulörta tvärbårder nertill. Några voro handmålade, andra handknutna i konstgarn. Till dessa sportdräkter raka, korta kappor, utan ärmor, utan krage, i kjolens material

Redan presenterar sig vintermodet på mannekänguppvisningarna i Paris och vår korrespondent har skärskådat några av de förnämsta husens nyheter.

och försedda med en scarf som harmoniserade med jumpern.

En sportklänning, helskuren, i mellangrått ylle med bårder i ljusare och mörkare toner liksom kappan, vilken senare var försedd med en uppstående astrakankrage, knep en applåd.

Husets specialitet är eftermiddagsdräkter. Och dessa varierade också i all oändlighet. De voro elegantare än fjolårets men överplaggen fortfarande sobra. Som klädningarna voro arbetade i diagonal, var midjans plats ej lätt att bestämma, än högre än lägre, och denna snedlinje slutade i ett draperi eller en dragning i kjolens ena sida, och var längre än den andra. Den lilla pagekragen på ryggen fanns kvar och omväxlade med bolerojackan.

Kjolvidden, åstadkommen medels draperi, snedder, kilar, solfjädersveckningar och dylikt kom figuren att verka smärt och förnäm. Det kunde man ej säga om de snäva raka klädningarna, som i vissa fall förvandlade kvinnokroppen till en stubbe på två stolpar!

Man såg sammansättningar i svart och vitt samt ett mellanting mellan grönt och blått, kallat »Lelongblått». Man vet ej vad man kostar på sig!

Besöket hos Lelong har tagit mycket tid, men äras den som äras bör och låt oss titta upp ett tag till Boué Soeurs.

Dessa systrar liksom Lanvin intressera sig mest för artister och framställa stilklädningen i hela sin prakt, den som man i

England kallar »picture dress». De kunna därför tillåta sig de pompösaste broderier, tyllklädningar rynkade som stora blommor, de sammanföra silver och rött, svart och vitt, grönt och guld. Två skapelser som väckte uppseende: en i spansk stil. Svart tyll över gulröd underklädning, kjolen slutande nedanför knät framtill — men stötte i marken bak.

Och en orientalisk. Helt i silver, dragen över bysten med ett långt draperi i ena sidan, hophållet av en blomma i svarta stråpärlor och tuber.

Hos Patou så mycket folk att man knappt kunde komma in.

Deras sportdräkter förekommo i den nya Rodier-kashan, som är invävd med metalltråd och särdeles klädsam. Kappor till dessamma i tre kvarts längd, raka.

Kappor till eftermiddagsdräkterna även raka, försedda med sjalkragar i astrakan eller bäver. Klädningarna däremot hade snedder och draperier, som föllo ner i en eller bägge sidor och voro kortare fram och bak. Aftontoaletterna hade ofta en våd, hophållen i skärpet och bildande släp.

I detta hus såg man den nya färgen »verdigris», som är grön och går i blått samt en beigefärgad som går över i grede-lint.

En toalett som gjorde sig bemärkt var följande: En svart moaréklädning slät upptill, kjolen i småvolanger, sittande diagonalt och till denna toalett en fantasimuff. En svart satinmuff i form av en väska, prydd med handknut och vit kamelia!

Eftersom klädningarna vidga sig neråt, kan muffen åter komma upp. Och med detta glada budskap slutar jag denna vandring inom modets domän.

PARTOUT.

NÄR KAJSA BLÅSER...

MED SEGLARDAMER PÅ SEGLARÄVENTYR

Fröken Lenore Sandblom.

Fru Ella Janse.

Just nu står segelsäsongen i sitt flor — Sandhamnsregattan gick nyligen av stapeln och flera regattor vänta. Bland seglarna finna vi även många damer, dels som "kuttersmycken" som det heter, dels som duktiga rorsmän och de kunna alla berätta om glada segeläventyr, som det känns svalkande att lyssna till i sommarvärmen. Ett par kända seglardamer ha delgivit Idun några segelminnen.

Fröken Lenore Sandblom, dotter till den kände seglarentusiasten hovtandläkare J. N. Sandblom, är själv en duktig seglare, alltid med på Sandhamnsregattan, och hon berättar med gott humör om en äventyrlig färd till Sandhamn:

Var människa har sin hobby. Min har alltid varit ridning. Min fars är segling. Under vintern 1924—25 bearbetade jag pappa flitigt för att få köpa en häst till prisridning. Det är ju alltid roligare att ta' pris på en egen än på andras hästar. Pappa svarade: »En häst? Kommer aldrig på frågan. Jag tänker låta göra en rigg till nya båten i år och det måste vara måtta med utgifterna.» Det gick som jag tänkt mig. Jag fick en häst men pappa lät också rigga om båten.

Det var spänning i luften när nya riggen skulle provas. Det var pingst. Hela huset låg och sov med undantag av familjefadern som sin vana trogen var uppe kl. 6 för att taga sitt morgondopp. Som vanligt rodde han sedan ut till segelbåten för att »börja på å ta' av kapellet» som han kallar det. Snart blev min hemmavarande bror väckt fast det naturligtvis var nödvändigt att pappa kastade ett par glas vatten på honom innan han förstod att det var bråttom. Det uppgjordes att vi skulle segla till Sandhamn den dagen och tillbaka nästa dag. Hela huset sattes i rörelse för att ordna med proviant och efter en timme voro vi färdiga att ge oss i väg. Vi rodde ut och började hissa på. »Passa saxen!» ropade min bror. Och så togs seglet ner och jag fick ro in efter dessa tingestär som aldrig komma till användning men som pappa alltid vill ha med. När jag kommit ner och rott ut tog min bror emot mig med: »Om vi skulle ta' med oss ett fotogenkök» och så fick jag åter visa mina roddartalanger. Äntligen kommo vi i väg. Vinden var fördelaktig: omkring 5 meter och sydvästlig. Ungefär vid Mansören »Glaskalles» omtalade ö fingo vi syn på dir. Harsleffs för året nya 40:a Rival, och pappa satte sig genast till att visa sin större

båts överlägsenhet. Vi åto oss förbi henne strax innan vi hunnit till Galtholmens fyr och pappa kommenderade att kaffehurran skulle på. Jag gick föröver för att tända fotogenköket, men så kom jag att tänka på att ett fotogenkök skall uppvärmas med sprit innan man kan tända det. Och var skulle jag ta' spriten ifrån? Det märktes att det var första seglatsen för året. Spriten hade vi glömt hemma. Med bävan i rösten rapporterade jag för »tjefen». »Det finns ingen sprit ombord kapten!» För att ej smutsa tidningens rykte underlåter jag att omnämna vilket svar pappa gav. Vi beredde oss just till att nöja oss med torrskaffning när det hände.

Vinden hade mojnät av och ett lätt duggregn föll. Vi hade just seglat om en hel svärm små segelbåtar och hade Kanholmsfjärden ej långt borta. Plötsligt upphörde min bror att tugga på sitt franska bröd med salt kött och utan vidare spisning sade han: »Nu går vi allt in och revar.» Vinden blåste från styrbordslandet och när pappa och jag tittade ditåt fingo vi se orsaken till min brors yttrande. I horisonten steg ett svart moln upp på himlen som såg otäckt hotfullt ut. Pappa satt till rors och bad min bror se efter på sjökortet om man kunde gå in under land just där. I samma ögonblick som min bror svarade att det nog skulle gå hade vi byn över oss. Himlen var alldeles förmörkad, man kunde ej se

mer än kanske hundra meter framför sig för regnet som fördes fram nästan vågrätt av den tjutande vinden och piskade vattenytan vit av skum. Vi sågo hur Rivals rigg gick överbord så pappa skickade genast upp min bror på däck för att bärga storan. Min bror arbetade förtrivlat på att få ner storseglet. Han löpte fara att bli slagen fördärvad av fockblocken som slog fram och tillbaks och fastän han lyckades lägga av storsegelsfallet ville ej seglet komma ner. Vinden piskade det uppåt och alla latorna i seglet sprungo sönder. Jag har aldrig varit med om maken till väder. Båten kastades nästan platt av vinden och att inte riggen gick även för oss det förvånar mig verkligen. Som genom ett under kommo vi upp under land utan att ens ha' skörat seglen och gledo in i gyttjan. Att hinna få upp ankaret var omöjligt och vi hade ingen jolle med oss varför min bror skyndsamt plockade fram en fånglina, hoppade i vattnet och simmade i land. Jag tyckte det där såg käckt ut naturligtvis och för att hjälpa honom hoppade jag efter. Men jag hade glömt att det bara var pingst ännu. Usch! vilken temperatur på vattnet! Och så onödigt att jag hoppade i också. Men det var ju för sent att tänka på.. Ovädret gick över lika fort som det kommit och efter en stund sken solen fram men alla småbåtarna och även Rival voro alldeles bortblåsta. I tidningarna

fingo vi sedan se att ovädret gått fram på flera ställen utmed kusten och att en hel mängd drunkningsolyckor inträffat, så det var verkligen en tur i olyckan att det gick som det gick. Min bror begav sig på rekognoscering och fann en handelsbod där han ringde hem för att lugna moderhjärtat. Men när vi skulle ge oss i väg upptäckte vi att vi satt hårt fast i gyttjan och måste rekvirera en fotogenstänka från handelsboden. Det var en riktig tjungubbe som drog oss loss: han begärde 15 kr. för besväret men

(Forts. sid. 857.)

Two kända seglarflickor på Sandhamnsregattan — fröknarna Grönstedt, döttrar till dr K. Grönstedt, Saltsjöbaden.

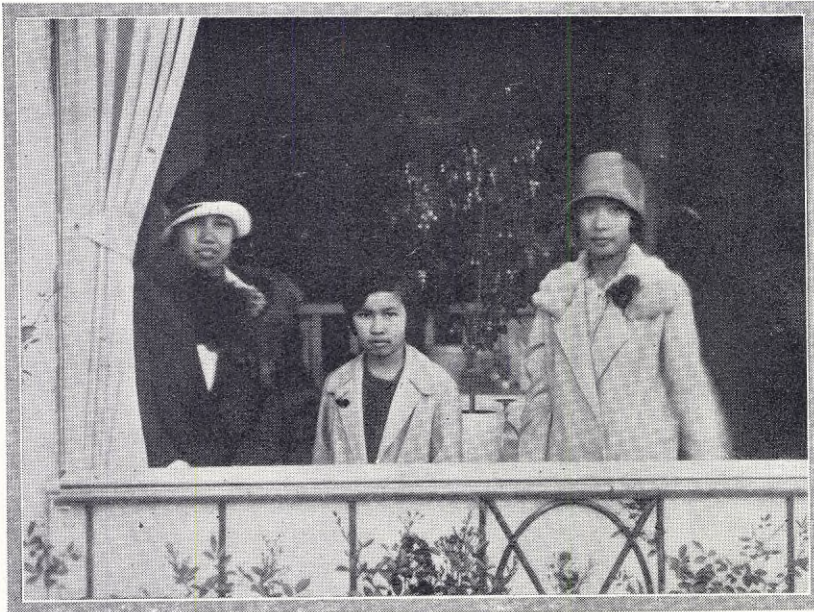
Kungsörs

nyheter i bakformar av koppar och aluminium en prydnad för köket.

EXOTISKT I STOCKHOLM

EN PRINSESSA "MED HY som mahognytrå" i kashakappa och liten korrekt reshatt över modern, blåsvart frisyra; en riktig prins från fjärran Österland, änking efter sin enda gemål och åtföljd av sin lilla näpna dotter i sju, åttaårsåldern — var tog mystiken, barbariet vägen? Det var annat slag när konung Chulalongkorn 1897 förankrade sitt ståtliga skepp på Stockholms ström och tog in med svit och söner, däribland prins Chira, prinsessan Uivas Shiras far, i gästväningen på Stockholms slott. Det var glans och festivitas över en konung av Österland på den tiden. Tusentals fåfänga fjät styrdes till kajen i hopp om att kunna skymta något av livet ombord på det mystiska kungaskeppet, där det vimplade av svartingar. Och tungorna löpte... Tänk, femtio hustrur hade han ombord! Och en eller annan avrättning bland besättningen hörde så gott som till ordningen för dagen! Så ruskigt, men så intressant! Men inte såg man så mycket som skuggan av en brunhyllt furstinna och svartingarna grinade som solvargar med avrättning i perspektivet.

Fr. v. prinsessan Uivas Chira. Prinsessan Suvabhab, dotter till Siams sjöminister, prins Vudhijai. Prinsessan Vipulya, gemål till siamesiske ministern i Köpenhamn, prins Vipulye.

Det siamesiska furstefrämmandet, som i dagarna gästade Stockholm, bebodde fem rum på Grand hotell. Den svärm av slavinnor som en österländsk prinsessa alltid betjänas av i sagorna syntes inte till, det föreföll som om både

prins Vipulyes höga gemål och den ännu oförmälda söta prinsessan Chira skulle klara sig ganska bra ensamma med sin västerländska dress. Ute i korridoren skuttar fullständigt obehagad siamesiska kungens lilla brorsdotter, pageklippt och i flärdlös röd ylleklänning fram och tillbaka och stiftar bekantskap med kreti och pleti. Hon bemödar sig att följa med konversationen när jag berättar för henne om min siamesiska katt som hette Chulalongkorn efter hennes farfar. En katt som rymde från ett utländskt fartyg och som jag behöll som god pris. . . . "A litter cat Chulalongkorn . . . förstår Ers kunglig höghet?" Och lilla Suvabhab, prinsessa av Österland, översätter ordet cat till siamesiska, skrattar med granna, glimmande tänder och stora svarta drömöggon och hoppar vidare över korridorens röda matta. Hon skall på smultronlunch på Skansen och sedan till ett svenskt slott, som för lilla Suvabhab bör ligga östan om sol och västan om måne. Ty för Suvabhab är Norden sagolandet i samma grad som Östern är det för svenska barn. —ME.

ÅTTA MINUTER SOM KARL

— OCH MITT I ALLTSAMMANS, SADE hon, tänker jag på, om jag nu till på köpet skulle ha stärkekrage!

Hon gick genom en tid av bekymmer, något som skulle klaras ut. Hettan bakade ned, solen brände, luften stod stilla. I hela denna heta period låg hon vaken och grubblade och kalkylerade, hänvisad till sig själv, med perspektiv av stora obehag, kanske förödmjukelser. Tills persn var genomsliden och det blivit ordning i det pinsamma trasslet.

— Jag har, om allt går som jag hoppas, fem år på mig, men då är skulden betald.

— Och så slipper du gå i stärkekrage under de fem åren, menar du?

— Ja. Minns du inte förr hur det var, när man svalde tårar i en hals, som var insnörd av krage eller kragstöd — minns du kragstöden? Som skuro in i halsen, isynnerhet bakom öronen och som man skulle trä i, var gång man tvättat sina solkiga isättningar?

— Ja och de dåliga skodon man hade. Knäppkängor. När jag var femton år hade man ännu inte höger och vänster på annat än mycket dyra skodon!

Och känna ångest och beklämning i en dräkt, där kjolen släpade och där man hade ett högt snörliv. Och varma, benfodrade och tygfodrade klädningsliv. Och åtsittande ärmor. Och hattar, som inte sutto på huvudet. Och hår!

Vår tid är mera ostörd än förr av yttre obehag. Leva vi djupare, allvarligare just därför att vi inte behöva bekymra oss om det yttre så mycket som förr?

Vi leva åtminstone icke något bekymmerfritt liv. Tusentals unga flickor, som förr fortsatte att gå hemma, måste nu genast efter skolans slut se problemet att försörja sig, raktt i ansiktet. De ta sig kanske ytliga ut för oss, där vi gå bakom deras

Vera von Kræmers kåseri handlar denna gång om den nya tidens jämlikhet mellan män och kvinnor.

långa silkesben. Men — de ha dock ett arbete.

Nyligen kände jag kvintessensen av detta moderna, bekväma liv.

Klockan 9 på morgonen kom jag in till frisören. Han skulle putsa nacken — min nacke. Jag hade en tidning att läsa under tiden. Det hela tog 8 minuter och kostade 50 öre. Men de åtta minuterna voro värda det och mer till: en stund av lugn, tystnad, absolut bekvämlighet och ett slags frihet, som för min generation är en nyhet. Att gå till hårfrisörska var ett straff, varmt, tidsödande, obekvämt och löjligt. Och var det regn eller hett, när man kom ut, var hela stäten förbi. Att putsa av det korta håret i nacken är vårdat, bekvämt, svalt, renligt. Jag kände mig då — ja, som en man. Det var en fullt maskulin känsla. Och med den kände jag mig i stånd att ta itu med vad det vara månne, arbete för brödet och arbete hemma, kvinnligt, roligt

En hälsning till Idun från landsmän i U. S. A.

Från en landsmaninna i U. S. A., Nanna Östman, 185 Stratford Street, West Rosebary, Massachusetts har Idun haft nöjet mottaga en hälsning av följande lydelse:

"Å egen och andra svenskors vägnar vill jag tacka Eder för all den glädje oss kommer till del vid läsandet av Eder tidning. Den håller ej allenast ens svenska kulturintressen vid liv utan kommer även mången gång ens svenska hjärta att klappa av stolthet att tillhöra en sådan nation. Visst amerikaniseras vi alla härute mer eller mindre, men innerst inne — grundtonen är nog i alla fall svensk."

arbete, för den delen. För första gången kände jag vilka oerhörda privilegier männen ha haft som vi nu också börja dela med dem. Inte ta ifrån dem, ty ha de inte sina kvar?

Och det synes mig att vi också börja så smått att kvittera det. Äro vi intet litet mindre krångliga än förr? Litet mindre martyrer? Litet gladare, litet jämnare till lynnet? Äro inte våra hem lugnare än hemmen på den tid, då Ibsen skrev sina problemdramer?

Nyligen i ett sällskap, sade någon:

— Du hade champagne...

En del av oss skrattade, men ett par unga läkare, en manlig och en kvinnlig sågo totalt oförstående ut.

— Vad ni äro fabulöst unga, sade vi. Är det möjligt att ni inte vet vad vi syftade på?

Nej. »Lille Eyolf» har inte ingått i den nutida bildade ungdomens uppfostran.

Det var en verklig erfarenhet.

I synnerhet som det dramat borde ge unga läkare av i dag en egendomlig föreställning om de sorger, som upptogo folks sinnen på Ibsens tid: en mor, som låter sitt barn ramla ned från ett bord och bli krympling och ändå ha panna att säga till maken och fadern: »Du hade champagne och du drack den inte.» Säg det på allvar och bli tagen på allvar!

Sådana problem skapade man åt sig på halsjärnens, snörlivens och de långa kjolarernas tid.

Vi ha oändligt mycket värre saker att tänka på och taga ställning till. Ett oändligt mycket större ansvar är numera fördelat på var och en av oss.

Det vill till att vi ha halsarna fria och kunna andas in och ut och för övrigt få röra sig fritt och ha maskulina åttaminuterpa-ser. Annars skulle vi inte rå med det.

VERA V. KRÆMER.

KVINNAN BAKOM PLOGEN

EN DUKTIG KVINNLIG JORDBRUKARE.

I SAMMA ÖGONBLICK JAG svänger in på den stora gårdsplanen, mötes jag av gårdens ägarinna fröken Helena Adamsson, som just kommer hem från arbetet på betfältet, trött, hungrig och varm, men strålande av glädje över det vackra sommarvädret.

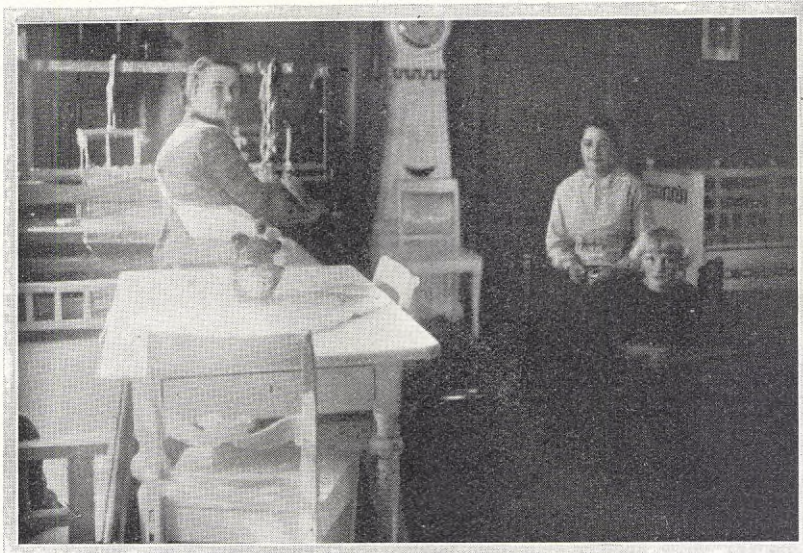
Den gård, fröken Adamsson äger och som är belägen i Burlövs socken i Bara härad av Malmöhus län, är en av de vackraste gamla kringbyggda gårdar, som finns i närheten av Malmö. Hur gammal gården är, har man ej kunnat utröna, men så mycket vet man dock, att fröken Adamssons farfars far som var född år 1769, ägde och brukade densamma. Då fröken Adamssons far, Sven Adamsson, dog, efterlämnade han ingen son, utan änkan övertog själv och skötte gården, därvid biträdd av dottern Helena, till sin år 1915 inträffade död.

Fröken Adamsson, som ända sedan barn- domen egentligen varit mera road av att hjälpa till vid jordbruket än att delta i de husliga sysslorna, tog nu själv ansvaret för den 44 tld stora egendomens skötsel och driftig och intresserad som hon är, var det blott att vänta, att hon skulle införa mera moderna arbetsmetoder och en intensivare drift. Under gynnsamma år har hon kunnat få ända upp till 22 säckar vete och 23 säckar korn pr tld från sitt Segetorp. Även rotfruktsodlingen har fröken Adamsson betydligt utökat och kan för- denskull hålla ett i förhållande till jord- arealen stort antal nötkreatur. Därjämte har hon ett fyrtiotal grisar, två par hästar och de stora hönsgårdarna äro upptagna av kacklande och snatrande höns och kal- koner, gäss och ankor.

Av en mild försyn utrustad med en mera ovanlig duglighet och arbetsförmåga räcker fröken Adamssons tid och krafter och in- tresse till även för trädgården och de många inomhussysslorna.

Varje stund jordbruksarbetet ej kräver hennes tillsyn eller per- sonliga ingripande, ägnar hon åt sin stora trädgård, där ett gam- malt ståtligt päronträd, gårdens vårdträd, lyfter sin lummiga kro- na högt över den röda »stue- längans» halmtak, där somma- rens alla blommor lysa och dofta och där grönsakerna stå friska och frodiga.

Fröken Adamsson, som till sin specialitet har odling av kak- tus och av dessa ökenväxter äger bortåt femhundra plantor, brukar varje lördag slita sig lös från allt annat arbete för att i sin lilla Ford begiva sig in till Drottningtorget i Malmö, där hon avyttrar varjehanda produk- ter — slaktat fjäderfä, ägg, grönsaker, avskurna blommor och kaktus. »Men när jag sen kom-

Fröken Adamsson — vid värvstolen — i sitt hem.

Som en aktuell erinran om Iduns månads- tävlan nyligen, då man diskuterade ämnet "Kvinnan och jorden" kommer denna pre- sentation av en framstående kvinnlig lant- brukare i Skåne.

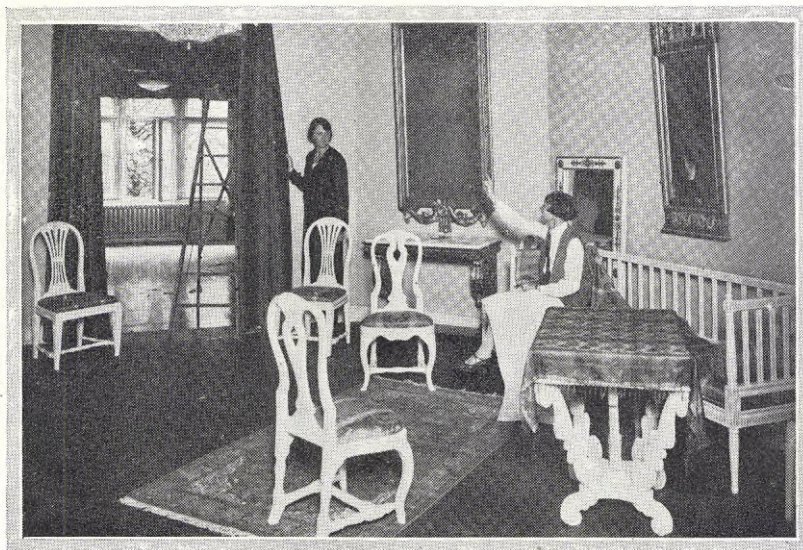
mer hem, blir det att åter krypa i arbets- kläderna och antingen bege sig ut på fälten

Iduns augustipristävlan.

Som tävlingsämne för augusti i artikelserien Må- nadstävlingar har Idun valt ett ämne, som säkert skall locka mångas penna

Söndagen och hemmen.

Söndagen är sedan urminnes tider veckans rekrea- tionsdag, men dess betydelse i detta avseende tycks bli allt mindre, anse många. Förhåller det sig så? Är detta en lycklig utveckling? Vad önskar Ni av veckans vilodag och hur vill Ni tillbringa den? Allt detta — och ännu mera — är frågor, som söndagen inspirerar till och som det gäller att besvara i denna tävling. Uppsatsen märkt "Augusti-tävlan" skall vara inlämnad före augusti månads utgång. 100 kr. i pris tilldelas bästa bidrag.

Just nu arbetas det febrilt på Märtha-skolan — grevinnan Marg. von Schwerin och madame Alex äro, som synes av bilden ovan, i full fart med inred- ningsarbetet, som lovar att ge ett synnerligen smakfullt resultat. Den 1 sept. slår skolan upp sina portar för eleverna på de olika sömnadskurserna.

eller i stallarna, eller få ställa mig vid spisen eller sätta mig i väven eller vid symaskinen», säger fröken Adamsson, »alltid är det något, som väntar på mig.»

Trots det att hon är en såväl duktig som initiativfull lantbru- kare, är hon likväl, kanske tack vare en klok mor, som både lärde henne huslighet och olika sorters kvinnlig slöjd, fullt inne i alla de sysslor, som förekomma i ett lantbrukarehem, och hon utövar dessa med den vana och ackuratess, som blott förtrogen- heten med dessa sysslor skänker. Under årens lopp har hon så- lunda funnit tid för att väva lakan och handdukar, mattor och filter, och gäller det, kan hon både karda ull och skakta lin, både spinna det finaste ull- garn och den starkaste lintråd och baka de ståtligaste spettekakor, men också att måla på siden och porslin och utföra arbe- ten i läderplastik och sy fina vitbroderi- arbeten.

Hon är en mycket mångsidig och mång- intresserad kvinna, fröken Helena Adams- son, så att, trots det, att hon bor ensam på sin gård med endast en liten foster- flicka till sällskap, blir tiden aldrig lång för henne. Och kanske gissar jag rätt, om jag tror, att det förflutna, som bor i var vrå, vart skrymsle på den gamla kors- virkesgården också det bidrager till att hennes liv aldrig blir instängt eller en- formigt.

Fröken Adamson har nämligen en djup vördnad för det arv hon tagit efter fädren och har därför bevarat och delvis återställt den trevliga »stuelängan» i dess forna skick, så att den numera ter sig som en riktigt äktskånsk gammal gård med sitt spinnrocks- fönster över förstudörren och små bly- infattade, grönskimrande glasrutor i de låga fönstren, till vars vita ramar frodiga stock- rosor sträcka sina gröna blad.

Också inomhus har fröken Adamsson bevarat så mycket av det gamla, som kan anses för- enligt med nutidens krav på komfort, och då man sitter i den stora »stugan», som sträcker sig över husets hela bredd, och betraktar de bastanta tak- bjälkarna, de låga utskurna dörr- pallarna, den högbenta ugnen av järnplattor, där Sankt Göran strider med draken, det vackra hörnskapet, de vita sofforna, det långa bordet med sin hemväv- da duk, väggklockan i sitt vita fodral, de vackert målade skäk- teträna och mangelbräna, de många glänsande kopparformar- na och de blanka tennföremålen, då får man nästan en känsla av, att tiden vridits ett sekel tillbaka och att man ännu lever kvar i den gamla, goda tiden.

D. FBG.

Drick **Champis**

RING bryggerier och vattenfabriker.

Överallt — men begär det kallt!

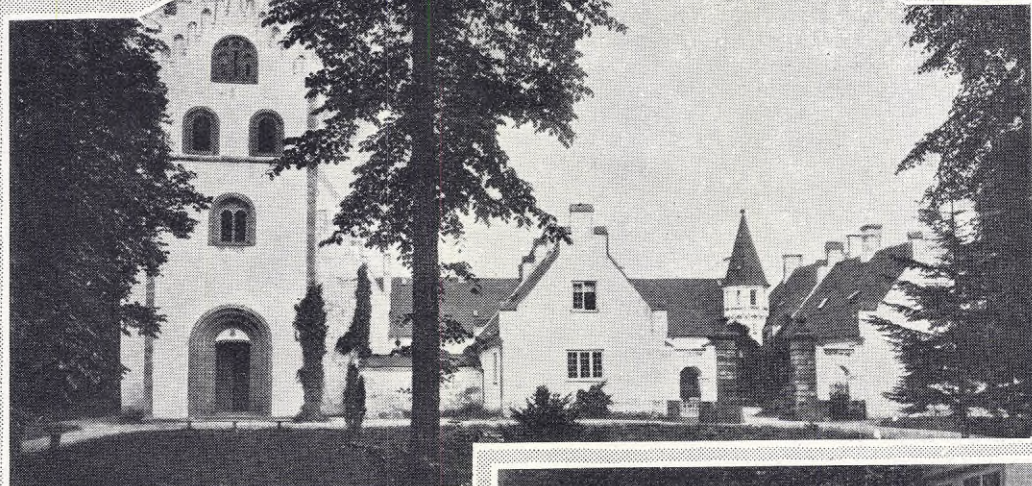
5:—

Ett gediget och billigt praktverk
Carl Larssons: Svenska kvinnan genom seklen.
Rekv. direkt fr. Iduns Exp., Sthlm. Fraktfritt Kr.

5:—

KLOSTRET SOM BLEV SLOTT

HOS GREVEN OCH GREVINNAN PHILIP BONDE PÅ BOSJÖKLOSTER.

Överst fr. v: Grevinnan Anna Bonde, f. Mörner. — Bosjökloster med kyrkan (t. v.) och entrén till borggården. — Nertill: Salongen på Bosjökloster. — Greve Ph. Bonde framför tornet med jungfru Marias bild i muren.

MITT I SKÅNE LIGGER EN SJÖ, SOM heter Ringsjön, och mitt i sjön ligger ett slott. Det ligger på en stor halvö, som för länge sedan var en ö. Här grundades på 1100-talet ett nunnekloster, som helgades åt S:ta Maria och S:t Nicolaus, och som blev Nordens förnämsta. Dess anseende var så stort, att den, som vallfärdade dit, fick 40 dagars avlat. En urgammal bygd var det redan tidigt här i hjärtat av Skåneland — därom vittna de rika fynd, som gjorts och alltjämt göras kring Ringsjöns stränder, och som äldste ägare till ön i dess mitt, nämnes f. ö. en man, som levde på 1000-talet, Thor Thott, den förste kristne av denna ätt. Ännu mer blev trakten ett kulturellt centrum, sedan nunneklostret kommit till. Ej förrän på 1560-talet upphävdes klostret.

Visst har Bosjökloster sedan dess undergått en del förändringar, men till stora delar står dock dess medeltida arkitektur kvar, särskilt i östra längan, där t. ex. nunnornas refektorium med dess undersköna valv och små klostergluggar, som släppa in en sparsam stråle av ljus, har en förtrollande stämning av medeltid. För övrigt är det en ovanlig charme över hela Bosjökloster. Dess komplex av byggnader — av vilka kyrkan är en — omringar en borggård av väldiga dimensioner.

Förr välfärdade man till Bosjökloster för att få 40 dagars avlat — nu går väl icke det för sig, men man vallfärdar gärna dit ändå för att se det gamla vackra slottet med sitt kloster, som ligger vid den fagra Ringsjöns stränder.

Sedan 18 år tillbaka äges Bosjökloster av greve Philip Bonde från Trolleholm. Dessförinnan hade det under 170 år gått i arv från den ene Beck-Friis till den andre. En av de sista var Sverige-Norges envoyé i Köpenhamn. Det är en stor lycka, att det gamla minnesrika Bosjökloster fått en ägare med en sådan varm förståelse för det gamla, en sådan kärleksfull vilja att bevara den stämning, som under gångna sekler vilat över det gamla klosterslottet.

Vi stå vid brunnen på borggården — samma brunn, som lämnade vatten åt nunnorna. Utefter byggnadernas murar klänga i oregelbundna figurer det rödaste vildvin, och gamla vresiga persikoträd, vilka bära ljusa frukter, stora som apelsiner, vars make man ej ser på annat håll. Bakom en av vildvin övervuxen pellarloggia mellan kyrkans absid och kökslängan ha tjänarna sin förtjusande lilla kaffevrå. Och inne i en av murar hägnad vrå är den blomsterälskande grevinnan Bondes egen

lilla intima ortagård, arrangerad med känsligt sinne för miljön, en verklig liten klosterträdgård med kryddväxter, färger och doft. Ur ett hörn av borggården reser sig ett runt torn. Dess yta är höljd i tjock murgröna, ur vilken tittar fram en i muren infälld madonnabild i benvit sten — en ny sak, hemförd från Italien av greve B. Med de övriga byggnaderna flyter kyrkan organiskt samman. Liksom den en gång hörde klostret till, kan man nu ej tänka sig den skild från slottet, fastän den alltjämt är i bruk som församlingens tempel. Vi träda under dess stämmningsfulla valv, finna att bänkarna äro gamla, skulpterade, och icke två av dem lika, samt att kyrkan bland annat äger tvenne anmärkningsvärda klenoder, det gamla vackra altarskåpet samt den stora, Laxmandska familjetavlan, en ypperlig exponent för nederländskt måleri på 1500-talet.

Utanför kyrkans från borggården vända sida ligger nunnornas gamla begravningsplats med små anspråkslösa stenar, hägnad av väldiga almar. Det är en förunderlig stillhet över denna plats, och de pelartaxusar, som greven planterat, bidra ytterligare att skänka ro och stämning.

Vi gå genom parken och beundra den tusenåriga eken, Skånes största och Sveriges

(Forts. sid. 858.)

D E N Ä L S K A D E S B I L D

DEN LJUVA HEMLIGHETEN FÖRR OCH NU.

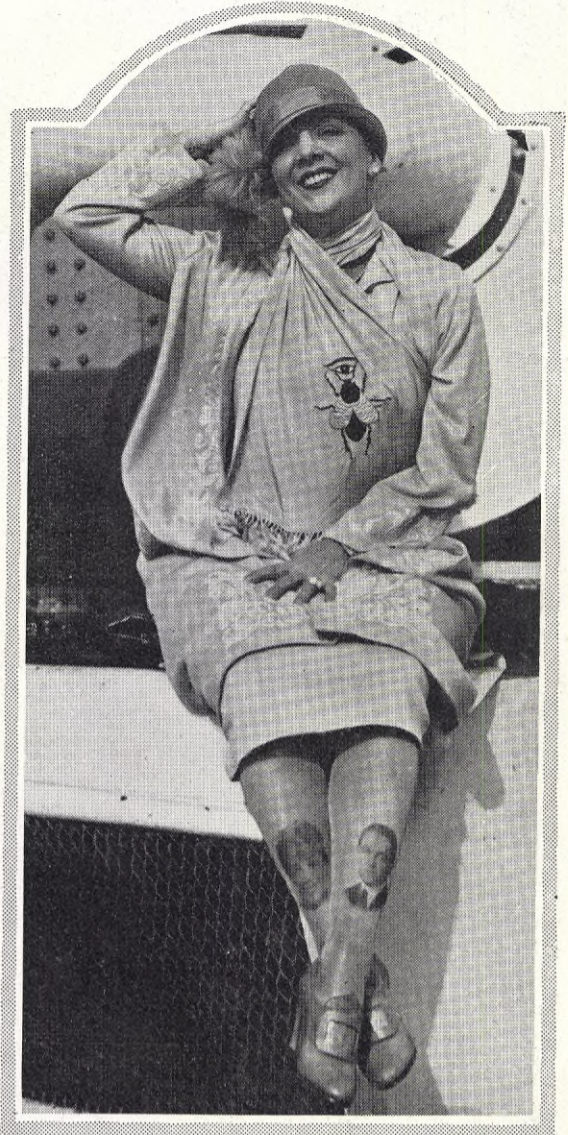
Den utkorades fotografi hör till den förälskade kvinnans nödvändigaste assecoarer. Men sätten att bevara hans bild äro olika, framför allt mellan förr och nu, varom vi får besked i dessa bilder och i text å sid. 856.

Hedersplatsen är ledig — come along!

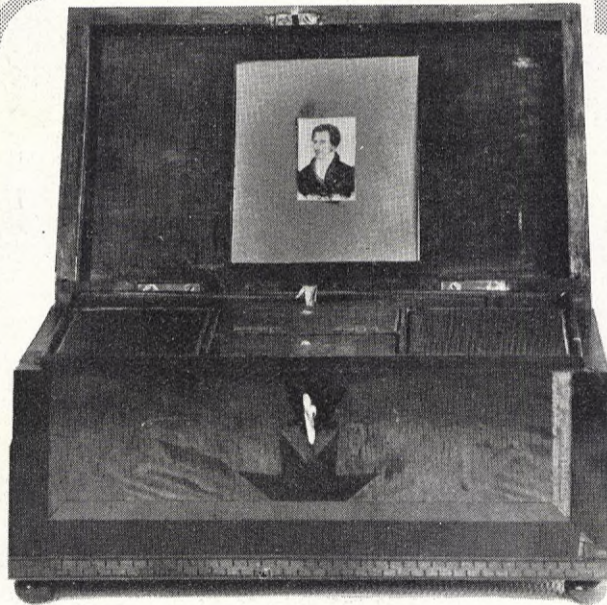
En excentrisk amerikanskas sätt att bära sin älskades bild är ibland mindre smakfullt.

Idolen i handtryck på strumporna!!

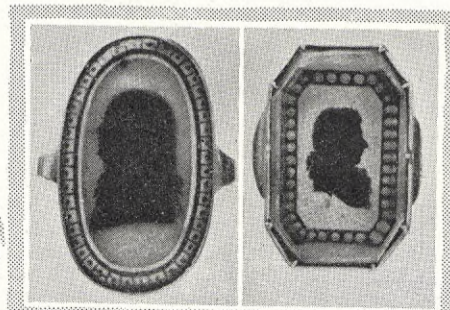
Gammal cicelerad tobakspung av silver med Hennes bild på elfenben infälld på framsidan.

Mormorsmors syskrin hade plats för ett porträtt i locket.

Medaljongen som inneslöt mormors mormors ljuva hemlighet.

Vacker och symbolisk förlovningsring i gammal stil med fästmannens silhuett i metall eller ädelsten.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

AUGUSTA KJELLGREN.
F. Hebbe, Karlstad. Änka
efter disponenten Wilh. Kjell-
gren, Riga.
80 år den 23 augusti.

AUGUSTA SÄFHOLM.
F. Lundberg, Odensala. Änka
efter kyrkoherden A. P. Säf-
holm, Ljusterö.
75 år den 21 augusti.

MARIA ULFSPÄRRE.
F. Lundin, Visby. Änka efter
tullkontrollören G. W. Ulf-
spärre.
75 år den 23 augusti.

HANNA RUDENSCHÖLD.
F. Wennérus, Strängnäs. Än-
ka efter kaptenen greve Hå-
kon Rudenschöld.
75 år den 24 augusti.

GEORGINA BÄCKSTRÖM.
Fröken, skådespelerska,
Stockholm.
75 år den 26 augusti.

ANNY ALMGREN.
F. Långe, Norrköping. Maka
till kontorschefen Robert
Almgren.
70 år den 24 augusti.

SOFIA AHLFORS.
Fröken, f. d. telegrafkommis-
sarie. Trollhättan.
70 år den 25 augusti.

LOTTEN PETTERSON.
Fru, Västerhaninge. Änka ef-
ter kontraktsprosten teol. d:r
A. T. Pettersson.
70 år den 25 augusti.

EBBA von HORN.
F. Hallenborg, Ystad. Änka
efter major Gustaf von Horn.
70 år den 26 augusti.

INGEGERD LINDGREN.
F. Bagge af Söderby, Lund.
Änka efter landskamrer
Gustaf Lindgren.
70 år den 26 augusti.

ANNA GROEN.
F. grev. Piper, Stockholm.
Änka efter kamrer
Carl Groen.
65 år den 15 augusti.

ANNA LANDBERG.
F. Wollert, Stockholm. Änka
efter jägmästaren Hj. Land-
berg.
65 år den 25 augusti.

ANNA LAGERGREN.
F. Eriksson, Krylbo. Maka
till ingenjören C. E. Lager-
gren.
60 år den 25 augusti.

ANNA ÅKERSTÉN.
Fru, Gävle. Maka till stads-
kassören John Åkerstén.
60 år den 25 augusti.

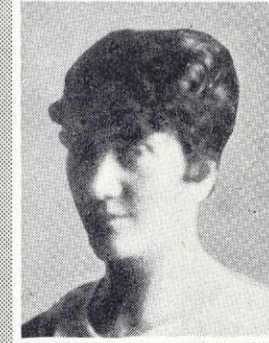
IDA LINDGREN.
F. Johansson, Fotskäl. Maka
till komminister A. Lindgren.
60 år den 27 augusti.

ELLEN HÖGRELIUS.
F. Kroon, Ryssby, Okome.
Änka efter kyrkoherde P. E.
Högrelius.
55 år den 26 augusti.

ANNA MÅRTENSON.
F. Lillienberg, Charlotten-
lund, Forsheda. Maka till
f. d. godsägaren Oscar Mår-
tensson.
55 år den 31 augusti.

LYDIA von SCHANTZ.
F. Bendelin, Stockholm. Ma-
ka till kamreraren Wilhelm
von Schantz.
50 år den 22 augusti.

ANNA VOGEL.
Fröken, Göteborg. Före-
sändarinna vid Göteborgs
Vanförestalt.
50 år den 31 augusti.

OLGA ANCHÉR †.
Fröken, Stockholm. Porslins-
målarinna.
* 1881, † den 3 augusti.

Millioner husmödrar baka varje dag
sitt bröd med RUMFORD hälsosamma bakpulver.

E N L I T E N F I L M S T J Ä R N A

A V V L A D I M I R S E M I T J O V.

DET FINNS SAKER, SOM ALLA människor fördöma, men som de likafullt göra sig skyldiga till.

Denna enkla levnadsregel, den enklaste av dem alla, lärde lilla Bessy känna, när hon var sex år gammal.

Och det hände inte alls på något underligt vis. Bessy förlorade under loppet av ett enda år sin far och mor och stod där föräldralös och övergiven. Alla tyckte synd om henne. När herrskapet Davison sedan togo hand om henne, hörde man ofta folk säga:

— Hur kan hon ha det, stackars flicka, hos de där girigbukarna?

Sågs hon i en nött klädning, slog det inte fel att man fick höra följande anmärkning:

— Ja, naturligtvis, sina egna ungar ger Davisons allt, men den där lilla stackarn får bara sånt, som de för längesen skulle sålt som lump.

Fru Davison hade sex egna barn att sköta. Bessy städade, skurade golven, gick på torget och handlade och såg efter de små, fastän allt detta var ganska besvärligt. Om något av Davisons barn råkade slå sönder en kopp eller en tallrik, fick det en ordentlig uppsträckning av sin mamma. Men om olyckan råkade vara framme för Bessy, brukade fru Davison vanligen tillägga:

— Ja, där ser man! Vi tog hand om den föräldralösa, men vad ha vi för glädje av henne? Ingen alls, bara tråkigheter.

Hon gick i vägen för alla, och fastän hon arbetade mer än hennes krafter egentligen tilläto, tyckte de, att hon inte gjorde någon nytta.

Denna känsla av att vara ensam och överflödig plågade lilla Bessy mer än allt annat. Hon skulle helst velat ge sig i väg från familjen, som tagit hand om henne, och befriat sig från känslan att jämt behöva gå och vara tacksam och beroende av dessa människor, som tycktes missunna henne varje brödbit hon åt.

En liten filmstjärnas inblick i livets underliga mysterium och människors olika betenden.

Och en dag, när det regnade ihållande och det var sådan dimma ute, att det var omöjligt att skilja vägen från åkrarna bredvid, lade Bessy in sina tillhörigheter i ett knyte, satte på sig huvudduken och smög sig oförmärkt genom porten ut på gatan.

Inom kort var hon alldeles genomvåt av regnet. När hon blev trött, satte hon sig intill stammen av ett högt träd, där det var torrt, men efter en liten stund fortsatte hon åter. Hon trodde ej, att Davisons skulle söka efter henne. Hon visste, att när mannen i huset sent på kvällen kom hem från arbetet, så skulle han gå in, äta och lägga sig, och om fru Davison händelsevis sade till honom, att Bessy försvunnit, så komme han på sin höjd att mumla något om att de jämt haft besvär med henne. Men inte skulle han bry sig om att göra några efterforskningar.

Regnet strömmade fortfarande ned. Bessy var dödstrött. Hon såg en lada ett stycke från vägen. Hon gick dit, tog sig in i ladan och grävde ned sig i det torra höet. Efter ett par minuter somnade hon. Dagen därpå väcktes hon av solen. Hon var strax på benen igen och fortsatte sin vandring. Nu ansattes hon av hunger. Vart skulle hon gå? Hon visste det ej. Hon kände ingen människa i hela världen.

Så gick hon hela den andra dagen i förhoppning att hon skulle komma fram till någon stad, där hon kunde få arbete. När hon mötte ett par vuxna, stannade dessa och sågo efter henne med ett medlidsamt leende:

— Så liten, och redan ute på egen hand, sade de.

Men ingen frågade henne om hon var hungrig och ville ha något att äta. Slutligen överfölls hon av mattighet, sjönk ihop på vägen och somnade, ur stånd att taga ens ett steg till.

Hur länge hon sovit, visste hon inte, men hon vaknade i en säng i ett främmande hus. Omkring henne stodo barn, som hon inte kände igen och som nyfiket betraktade henne. Där stod också en herre, tydligen deras far, vilken högljutt yttrade:

— På långt håll trodde jag att det var något djur, som låg där, men när jag kom närmare, såg jag, att det var den där lilla tösen. Jag kunde ju inte låta henne ligga kvar, utan tog henne upp i bilen. Vi måste se till att hon får mat.

Och så fick Bessy äta sig mätt. Sedan frågade de efter hennes föräldrar, varpå hon svarade, att hon inte hade några. Hon visste ej alls, vart hon skulle ta vägen.

Det visade sig, att mannen, som träffat på henne på vägen, arbetade i ett filmbolag. Bessy hade aldrig varit på bio och visste inte, vad film var. Efter några dagar fick hon fara till ateljern med de andra barnen, man klädde dem i vackra kostymer, ty de skulle föreställa dvärgar i kungens slott.

Det som Bessy där fick se, föreföll henne så sagolikt vackert, att hon inte ens i drömmen sett något liknande. Runt omkring henne rörde sig förnäma damer, av vilka var och en säkert kunde ha varit en riktig prinsessa. Hon såg män, klädda i siden och sammet. Självaste kungen nedlät sig att tala med henne. Och när de gävo henne föreskrifter, hur hon skulle uppträda, sökte hon inbilla sig, att allt detta var verkligt, och hon fullgjorde sin lilla roll så ypperligt, att de som stodo och tittade på applåderade henne. När kvällen kom, hade hon svårt att slita sig därifrån, men måste följa alla de andras exempel, då de togo av sig de vackra dräkterna och satte på sig sina vanliga vardagskläder.

Följande morgon fick hon fara dit igen, men denna gång ensam. Innan hon for, nöp en av pojarna henne i armen och sade med elak ton:

(Forts. sid. 859.)

I Karlstad har bröllop firats mellan lektorn, fil. dr Carl Munthe, Vänersborg, och fil. kand. fröken Margaretha Sjöstrand, dotter till framlidne borgmästaren C. Sjöstrand.

Dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan Ebba Bernadotte.

Däri genom har Guds kärlek blivit uppenbarad bland oss, att Gud har sänt sin enfödde Son till världen för att vi skola leva genom honom.

I Joh. br. 4:9.

Han klädde sig i rättfärdighet, såsom i ett pansar och satte frälsningens hjälm på sitt huvud.

Jesaja 59:17.

Stora äro de under du har gjort, Herre min Gud, och de tankar du har tänkt för oss, dig är intet likt.

Psalm. 40:6.

Ja, du är sannerligen en outgrundlig Gud, du Frälsare.

Jesaja 45:15.

Vänden eder till mig, så varden I frälsta.

Jesaja 45:22.

Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ. Andra till eder ålderdom är jag densamme och intill dess I varden grå, skall jag bära eder.

Matteus 16:26.

Han kom för att söka de vilsna får som bundits så mäktigt av syndens snår.

Hans mat var att göra sin faders bud och draga de fallna igen till Gud.

O kom, du som törstar, här bjudes dig det levande vatten på ökenstig.

Den källa, som flödar mot synd och nöd rann upp för all världen i Kristi död.

Jesaja 46:4.

Bröllop har firats i Stockholm mellan banktjänstemannen Gunnar Hellström och fröken Mary Söderholm, dotter till kamreraren i Kungl. Lotsstyrelsen K. Söderholm och hans maka, f. Kock.

Den älskades bild.

I anslutning till bilder å sid. 853.

MEDELTIDENS RIDDARFRÖKEN gav sin själs älskade en liten handske att bära vid sitt hjärta eller en flik av en slöja att fästa vid sin hjälm. Själv vävde eller sömmade hon med silke och guld in hans bild i duk eller bonad. Gåvor hjärtevännen emellan var på den tiden det enda som höll minnet och kanske därmed lågan vid makt.

Längre fram i tiden, när porträttmåleriet blev en mera allmänt utövad konst ställde det sig lättare för den som dagligen ville se sin kärastes drag i sin närhet. Ett porträtt av en någotsånär »konterfejare» ställde sig visserligen mycket kostbart, för de allra flesta oöverkomligt, vare sig det målades i kroppsstorlek på duk eller på en liten, liten elfenbensplatta. Det senare var väl det mest användbara när det gällde att förära det som souvenir åt någon. En sådan liten elfenbensplatta kunde infattas i diamanter och pärlor för att pryda den tillbeddas bröst, alldeles som persiska diplomater bära sin härskares porträtt, det kunde döljas för nyfikna blickar mellan en medaljons slutna boetter. Ett fyndigt sätt må man säga det var att placera det i syskrinets lock. Utan att en sträng mamma eller pensionsförestånderska märkte ett dugg kunde mamsell försjuka i betraktandet av sitt hjärtas hjälte. Miniaturmålningar så små att de infattades i ringar förekom också, ävenså brukades att framställa profilporträtt på ringar, antingen silhuetten graverades i stenplatta eller lades i emalj på guld.

Farfarsfar hade också gömställen för kärestans bild, men de voro ungefär de samma som de hans samtida ättling använder sig av, således sedelboken och tobakspungens framsida kanske också mellan byxväcksurets boetter. Det finns också gamla vapen- och signetringar med lönnfack, de där rymde både fästmons porträtt och en lock av hennes hår. Den som inte hade råd att låta föreviga sig av målarens pensel eller pastellkrita lät silhuettklipparens sax eller Maria Röhl's ritstift göra det. Sen kom daguerutopien och sist den oerhört sensationella uppfinning som kallades fotografi.

Länge var det en nog så omständlig historia att gå och »ta av sig» och bara för en generation tillbaka kunde väl ingen tro att det en fullt användbar fotografiapparat en gång skulle räknas till de allra vanligaste leksaker som man begåvade en liten parvel med innan han fått griffeltavla. Nu är det så lättvindligt att samla hela album av sin för tillfället utkorades porträtt att begreppet fästmö- eller fästmansporträtt snart mistat hela sin charm. Vi få lov att hitta på något nytt, det erkännes villigt, men må det bara bli smakfullare än det mode excentriska amerikanska skönheter tidvis försöka lancera! Skall man bära bilden av sin själs älskade synlig någonstans på kroppen, så bör det åtminstone vara i dyrbart och konstnärligt utförande och infattning, alltså varken handtryck eller fotografi. Bruket att pryda en f. ö. delikat arbetad ring med porträtt vore värt att återupptagas. Likaså miniatyren. En dam ur stockholmsocieteten bär alltid i en tunn platinakedja sin makes bild, målade på elfenben och infattad i dunkelt skimrande stålfiligran och det är onekligen mycket vackert och tilltalande.

POURQUOIS-PAS.

Tant Maria och Theodor.

(Forts. fr. sid. 843.)

skall jag låta måla över med vitt, helt vitt, så att det ser rent och snyggt ut som i mors stora linneskåp . . . »

Vi visste dock alla, att han aldrig skulle göra det. Han hotade bara därmed. Vi visste ju också alla, vad detta skåp betydde för tant Maria. Åtminstone hade jag så barn jag var väl fattat, vad som för henne dolde sig bakom dessa stängda dörrar.

Hon hade fått arva skåpet efter en släkting, som tillbragt största delen av sitt liv i Italien och dött där. Jag minnes, när hon första gången visade det för mig. Utvändigt var det ingenting särskilt, bara två, höga dörrar, väl låsta med ett gammaldags, tungt lås. — Men innanför. — — — Hela Italien fanns där, när man slog upp dörrarna. Det kom emot en i ett nu allt detta underbara av solglitter, av gyllene ljus, av blånande vatten, av rosiga bergstoppar och lätta profiler i opalskimmer av åldriga, avlägsna städer, med tornpyrda slott och sällsamma, luftiga bryggor.

»Se, detta är Italien!» hade tant Maria sagt. »Jag har alltid längtat därefter. Det har alltid varit mitt livs dröm att komma dit. Men jag har aldrig kunnat. Och nu har det kommit till mig som genom ett underverk. Hela mitt liv har jag längtat efter sol och ljus bort från mörker och kölden i Norden. Och nu behöver jag endast öppna skåpets dörrar och jag reser bort, långt bort.»

Och sålunda var det som jag för första gången i det lilla hemmet uppe på Kungsholmen i Stockholm sett Paviás överbyggda bro och Ticinos blåskimrande vatten för att långt senare återfinna allt detta i verkligheten.

MIRZA RIZA KHAN ARFA.

Iduns jubileumsartikel.

(Forts. fr. sid. 845.)

nes oss värda mer beaktande från föräldrars och målsmäns sida än vad hittills skett, och det är de praktiska yrkena.

Den ärade läsarinnan rynkar måhända ögonbrynen och tänker som så: inte vill jag att min flicka skall bli kroppsarbeterska, det få väl de bli som ingenting lärt, det behöves man väl inte särskilt utbilda sig för. Jo, min bästa fru moder, det behöves kunskaper till allting här i världen, om vad man gör skall bli väl och med omsorg gjort och med iakttagande av största möjliga sparsamhet med tid, pengar och arbete. Förmåga av organisation är högst få människor medfödd, i alla händelser bör den uppövas, det är nästan viktigare än att träna för kanalsimning och spjutkastning, fastän det senare för närvarande står högre i kurs. Emellertid tänkte vi nog icke i första hand på husligt arbete, ehuru det ju alltid anses ligga kvinnorna närmast, utan på den mångfald av andra yrken som stå oss alla till buds, som så att säga ligga framför oss väntande på att vi skola intressera oss för dem, åtminstone ej gå dem förbi. Varför ägna vi oss ej för att ta några exempel i större utsträckning åt arkitektyrket, bostadsbyggen, heminredning, praktiska anordningar för hemskötsel och yrkesarbete, varför är det så få kvinnor som verkligen lärt lantbruk, så att de kunna sköta det utan manlig hjälp, de många arbetsparande maskiner som nu finnas ersätta vad som fattas oss i fysisk kraft? Var finnas de verkligen skickliga kvinnliga trädgårdsmästarna, som ej blott kunna anså en mindre trädgård, utan ta ansvaret för en handelsträdgård? var finnas de många söm-

nadsateljéerna, där kvinnor från goda hem med förfinad smak gå sina medsystrar tillhanda i konsten att kläda sig väl — ska man ha en skraddarsydd dräkt uppenbar sig i de flesta fall manlig individ, likaså om jag vill ha mitt hår klippt, var finnas de stora välskötta restauranger som innehavas och skötas av kvinnor, till upppasserskor duga vi men i spisen står, för att en restaurang skall anses förstklassig, en kock, ej en kokerska. Textilindustrin är väl också ett yrke som särskilt väl lämpar sig för oss kvinnor, tänk att få syssla med färger och vävnader av hjärtans lust, och glädjande nog finnas över hela landet dugliga och intresserade kvinnor som utöva detta yrke, men många fler kunde här få sysselsättning och arbete om vi kvinnor vände oss vid att ej i första hand lystra till vad utlandet påbjuder ifråga om vad vi skola kläda oss med utan toge fasta på det myckna verkligt förnämliga, som finnes inom vår egen textil och slöjd, varför skulle vi exempelvis ej kunna skapa en stor export ifråga om kläder i stället för att importera en massa utländskt kram vars enda förtjänst är att det givit utländska kvinnor en låt vara mycket dålig arbetsförtjänst. Om kvinnorna i den stora ofredens dagar i vårt land berättas, att de i stor utsträckning övertogo männens arbeten under deras bortovaro. Var finnas sådana kvinnor nu? Måste med nödvändighet en ny hemsökelse drabba oss för att kvinnorna verkligen skola visa vad de duga till och få användning för sina slumrande anlag? Eller är det så att de många goda åren, det myckna sysslandet med småtterier gjort oss oförmögna att, när för kvinnorna friskare vindar blåsa, gå ut i livet, slå in på nya banor, pröva vår handlingskraft och vår förmåga i nya värv, ej blott gå fram i de redan upptrampade hjulspåren. Skall icke den generation som nu med frejdigt mod går ut i livet finna andra möjligheter att försörja sig och de sina än den som den åldrande griper till som ett räddande halmstrå — att baka småbröd. Är det resultatet av den gamla goda tidens uppfostran av kvinnorna?

Utbildning av alla slag står numera vår tids kvinnliga ungdom till buds, anlag finnas nog också i den ena eller andra riktningen, det är blott viljan att våga, att gå utom de kända rāmärkena att odla obrukad mark som det kommer an på. Det kostar också pengar säger man. Helt visst, men det tycks icke saknas pengar när det är fråga om att köpa pärlor och pälsverk och därmed pryda omogen oansvarig ungdom, men när det är fråga om att ge henne en god start i ett liv för vilket hon i yttersta hand skall bära ansvaret, då räcka pengarna ej till. Vartill tjänar väl den yttre förgyllningen om den ej motsvaras av inre värde.

Vi kvinnor beskyllas ofta för att ej kunna hålla oss till saken, när vi plädera för en sak. Detta lilla kåseri utgör intet undantag från regeln, åtminstone om man skall rätta sig efter dess titel. Gift eller självförsörjande? Egentligen vore det riktigtast att ej ställa dessa båda adjektiv i motsats till varandra, de måste i många fall sammanbindas. Äktenskapet som söker nödhamn mot nöd och upbäranden för kvinnorna är av tvivelaktigt värde. Hustrun måste i stor utsträckning gripa in och hjälpa till om ej skutan skall kantra. Att den utbildning i en eller annan riktning hustrun förvärvat före sitt inträde i äktenskapet kommer henne till nytta vare sig hon i fortsättningen »måste arbeta eller ej» som den gängse termen är, finnas otaliga

STEINWAY & SONS

ENSAMAGENTUR:
LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STOCKHOLM • JAKOBBERGSGATAN 139.

Badinrättningen
Telefon Sö. 330 56
och Sö. 4867.

Establerad 1875.

Södermalms Tvätt- & Badinrättning
Badstugugatan 4.

Tvättinrättningen
Telefon Sö. 336 30
och Sö. 15735.

**BERGS
AKTIEBOLAGS
NORRKÖPING**

BOMULLSVÄVNADER
HÖGSTA KVALITET

LÄTTSYDDA
SLITSTARKA

till salu hos varje välsorterad
vävnadshandlare

Begär alltid Vitrums tillverkningar:

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.
Samtliga preparat finnas på alla apotek

M. Zadig's

BARN-PUDER
med lanolin

M. ZADIG - MALMÖ
H. M. Konungens Hovlev.
Nederlag i Stockholm: Regeringsg. 27.
i Göteborg: Chalmersg. 20.

bevis för. Skall hon emellertid som gift bibehålla något förvärvsarbete låter sig ett praktiskt yrkesarbete lättare sammanfoga med hemmets arbete än någonting annat. Det står i alla händelser detta närmare och behöver ej med nödvändighet ge den arbetande känslan av att dragas åt två håll, som annan verksamhet lätt medför, särskilt sådan som kräver stark tankekonzentration. All verksamhet, som icke är rent mekanisk, kräver samverkan av hjärna och hand. Det är användning för alla våra kropps- och själsförmögenheter vi kvinnor behöva, om det skall bli någon mening med det smeknamn mannen sedan urminnes tider givit oss — mänsklighetens bättre hälft.

ELISIF THÉEL.

När Kajsa blåser...

(Forts. fr. sid. 849.)

hemfärden gick lyckligt och att den nya riggen hade fått ett elddop, vars like den troligen aldrig skulle behöva genomgå igen det var då säkert.

Lenore Sandblom.

Intet kan jämföras med Stockholms skärgård.

Fru *Ella Janse*, dotter till kabinettskammarherre O. Holterman, finner att kärleken till Stockholms skärgård är hennes bästa segelminne:

Jag minns den ljuva tiden, jag minns den som igår», då man seglade omkring i skärgården på pappas segelbåtar »Margaretha» och »Mazurka». Det var länge, länge sedan. Nu åker man endast motorbåt, men då, för cirka 15—20 år tillbaka, brukade mina syskon och jag allt emellanåt få följa med på, ibland kortare, ibland längre segelfärder.

Oftast gjordes endast kortare turer på en dag, men då och då voro vi ute i flera dagar. Vid dessa senare tillfällen var det alltid min tvillingsyster och jag, som delade kojplats. Vi lågo »skoskav», som hon uttryckte sig. Någon vidare sömn brukade det ej just bli. Snarare då ett kuddkrig. Men på dagarna var det härligt att få ligga utsträckt på däck och sola sig och lyssna till vattnets skvalpande mot skråvet. Då och då smet man ner i kajutan, för att i smyg ta sig en titt i den senaste favoritboken »Texas Jack», »Sitting Bull» eller »En krona bland flickor». Ty den stränga fadern gillade inte, att man ombord hängde näsan över boken. Det kunde man göra på landbacken. När man seglade så skulle man också segla. Helst skulle man noggrant följa med på sjökortet.

Den plats, dit vi mest älskade att styra vår kosa, var Sandhamn. Vi syskon ansågo nästan en färd mer eller mindre misslyckad, om vi ej ett slag hade fått gå i land i Sandhamn, badat på den härliga

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av **Frithiof Hellberg** Utgivare: **Beyron Carlsson**

Redaktör: **Eva Nyblom**

Redaktionen: ... Kl. 9—5 Expeditionen: ... kl. 9—5
8660 — Norr 9803 Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 Annonskontoret: Norr 6147
8660 — Norr 402 Annonschefen: 1646

Iduns annonspris:
Pr millimeter enkel spalt:
50 öre vid bred textspalt, lediga platser och plats-
40 öre vid smal textspalt, sökande 30 öre, pensionat,
Helmarg. 55:—, halvmarg. skol- och diverseannonser
30:— pr gång, 20 mm. hög. 35 öre, minimipris 4: 20.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A.	Uppl. B.
Praktupplagan	Vanl. upplagan
Helt år 17:—	Helt år 15:—
Halvt år 9:—	Halvt år 8:—
Kvartal 4: 50	Kvartal 4: 25

I havsbandet

där vind, saltvatten och brännande sol hela dagarna få verka på Er kropp, brukar Ni snart nog få känna på en ofta olidlig hetta och sveda i huden, som gör livet till en pina och förtar hela nöjet av badsejournen. —
Ni kan lätt förhindra uppkomsten av denna smärtsamma hudirritation, om Ni dagligen använder

FARÉNA-CRÈME

som förmår göra huden motståndskraftig mot de brännande solstrålarna och som — om Ni redan råkat bli sönderbränd — snabbt lindrar svedan och återskänker hyn dess ungdomliga charm och mjukhet.

Gahns
UPSALA
Kungl. Hovleverantör

Varje familjeförsörjare

bör bereda sina efterlevande pension från

ALLMÄNNA ÄNKE- OCH PUPILLKASSAN I SVERIGE
Grundad 1784.

Vinst tillfaller de försäkrade i form av årlig tillväxt under insättarens livstid å den blivande pensionen. Denna tillväxt uppgår för närvarande till 7,5 % å det betingade pensionsbeloppet. En betingad pension å t. ex. 1.000 kronor tillväxer således f. n. med 75 kr. om året. Prospekt portofritt på begäran.

STORKYRKOBRINKEN 11. STOCKHOLM.
Tel. 60 00. Tel. N. 10 00.

Medtag till landet:

KARSTENS SKORPOR
i kronas-kanister

— så har Ni ständigt ett delikat kaffebröd till hands vid bil- eller båtfärden.

MALMSJÖ
Flyglar och Pianon
Kungl. Hovlev.

A-B FÖRENADE PIANO- & ORGELFABRIKER
GÖTEBORG

Brunnskur i hemmet

under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-salt-Samarin* som ger en läskande och härlig kolsyre-dryck, det befördrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Frukt-salt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Frukt-salt-Samarin*. Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsövatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare, Specialaffärer m. fl.

CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

HUR SKALL MAN BORTTAGA ÖVERFLÖDIGT HÅR & FJUN?

← så — eller — så →

Raka Eder på vänstra armen eller benet och anbringa Taky på det andra. Ni skall då snart få se huru håret på det rakade stället växer fram fortare och strävare. Däremot återvänder håret endast långsamt och fint på det takyserade stället, då Taky upplöser håret ända till hårrötterna och håret så småningom oftast helt upphör att återkomma. Detta enkla försök skall genast övertyga Eder om fördelen att använda Taky framför rakkniven eller de vanliga hårborttagningsmedlen, vilka äro besvärliga och illaluktande.

Den patenterade Takykremen tillverkas i Paris och försäljes i Sverige i alla förstklassiga parfym-, sjukvårds- och kemikalieaffärer till Kr. 2:— pr tub. Endast en storlek, den i förhållande till priset största och fördelaktigaste.

Generalagentur för Sverige:
AKTIEBOLAGET PARFYMERI R. BARLACH, STOCKHOLM I.

Tänk inte

att det är likgiltigt vilken tvål Ni använder, ty skillnaden är stor och verkan ännu större.

YvY-Tvålen,

som är tillverkad på särskild för denna tvål uppfunnen metod av uteslutande vegetabiliska oljor med tillsats av de mest utsökta essenser på detta område, är den behagligaste och tillförlitligaste skönhetsvålen för såväl barn som äldre.

YvY-Tvålen säljes landet runt å 1 kr.

sandstranden där, eller varit uppe i »lotsarnas utkik».

Jag minns en gång, när vi voro ute och seglade hela familjen. Vi hade varit borta ett par dagar, och väntades hem till midnatten den 3:dje dagen, men Kajsa behagade ej blåsa, så det blev sent på kvällen, innan vi kommo fram. En hel flock av förskrämda jungfrur hade församlats nere på bryggan. De stodo där ängsligt spanande utå sundet. Hungriga som glupande ulvar, skreko vi alla syskon på långt håll och med en mun: »Vi vill ha stekta länsmansöron (en slags bräckt korv) och äggröra!» En utav våra älsklingsrätter. Aldrig har väl någonting smakat så gott!

Ja, många, många roliga minnen har man sedan den tiden, men det bästa med dessa segelturer var dock, att man på ett alldeles särskilt sätt lärde sig uppskatta och älska Stockholms skärgård. Antingen man far där, med segelbåt, motorbåt eller endast sitter i en liten »baksmälla» finns det, i mitt tycke, ingenting som kan jämföras därmed. Nu riktigt hör jag, hur alla västkustälskare förfasar sig, men var och en har ju rätt att ha sin egen uppfattning. Ella Janse.

Klostret som blev slott.

(Forts. fr. sid. 852.)

näst största, som mäter 9½ meter i omkrets vid brösthöjd, och så ner för terrasserna alldeles utanför komplexets södra länga, där en oerhörd skörd av jättestora, blåa druvor mogna. Det är verkligen som greven säger, »som om Mellan-Sverige och Skåne räckte varandra handen just på denna halvö», här där man tycker sig höra Skånes hjärta klappa, som det klappat i tusende år. »Men ungdomen söker sig gärna hit», säger greve Bonde. Det första gymnastikmötet i vårt land var förlagt hit, och Skånes scouter slå ofta läger vid Ringsjöns stränder, där de med förståelse och intresse omhuldas av Bosjöklosters ägare.

Greve Bonde är känd som en av Skånes duktigaste och insiktsfullaste jordbrukare; särskilt intresserar han sig för boskapsskötsel. Driften är alltigenom modern, och man måste beundra den man, som så förstår att samtidigt uppskatta och vårda sig om gamla minnen och i sitt jordbruk tillvarata allt det bästa, som modern tid har frambringat.

Ännu har intet blivit sagt om det inre av Bosjökloster, som dock har så mycket av värde att uppvisa. Genom huvudentrén i själva portvalvet kommer man in i en ovanligt smakfull hall med brunröda 1500-talsbalkar av ek i taket, vilka göra sig förträffligt mot rummets i övrigt vitlimmade ytor och mer än meterstjocka murar. Här hänga ett par präktiga dukar, ett självporträtt av Ehrenstrahl målade sin dotter samt en förtjusande sak av Westin »Teckningens uppfinning». Huvudentrén ligger en trappa upp. Stora salongen är ett magnifikt rum med fönster åt tre sidor och Sergelmedaljonger över dörrarna. Bland dess mest anmärkningsvärda konst saker äro en stor Mercurius i original av Fogelberg, varav en avjutting finnes på Nationalmuseum. Vidare en stor målning på trä av Pieter Lastman, Rembrandts lärare, Jochum Becks porträtt över spisen, en förtjusande liten interiör från Vibyholm av Wallander.

Det är som om allting på det gamla ståtliga Bosjökloster talade sitt eget personliga språk till en. Och kyrkan, som utgör en del av det hela, skänker något av helgd åt hela platsen. Något, som stör friden, kan ej få tränga in här, inga gälla ljud, inga hårda ord, inga onda tankar. A. F—k.

Köp **Lucks**

KARAMELLE-RADE
valnötter, mandel, jockeymössor m. m. i ½ kgs. vackra dekorerade bleckburkar.
Kr. 2.—
fraktf. kr. 2.60

PERCY F. LUCK & Co.

Vat på den säkra sidan vid valet av näringsmedlet för Ditt barn o. välj genast det världsberömda Mellin's Food, som är den bästa möjliga ersättning för modersmjölken o. skänker Dig den största tryggheten för att barnet skall få en stark o. kraftig organism.

Mellin's Food

Den löda, som ger krafter. Förordas av läkare. Pris kr. 2:75 pr burk.

Mellin's Food Bisquits rek. vid övergången till fast föda samt för svaga personer av alla åldrar. Pris Kr. 2:75 pr ask. Finnes på apoteken och i Drogaffärerna. Prov o. broschyrer gratis fr. Mellin's Food Depot, Malmö.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund. Herkulesg. 14, f. d. Lilla Vatugatan 14. Tel. 7576. STOCKHOLM. N. 18336. Specialitet: Familje- och arvssaker, Bouppteckningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk. Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Vill
Ni komma
i kontakt med
Eskilstuna befolkning
sker detta bäst
genom
annonsering
i

FOLKET

Vill Ni ha vackert hår använd
Syster Ellas Champon-Pulver.

SANITETSBINDLAR
Diana
SVENSKT FABRIKAT

Verkligt Hygenisk dambinda
Tillverkas sedan 20 år i Sverige endast av
Göteborgs Kem- & Tekn. Fab. Göteborg

Försäljes i Sjukvårds-, Parfym- & Vitvaruaffärer. Engros hos Gustaf Hjelms & Co., Regeringsgatan 44, Stockholm.

Använd Radium.

Invärtes kur med Miradium är bäst.

Radiums underbara egenskaper ha rekommenderats av tusentals läkare, och otaliga människor runt hela världen prisa radiumkurerna för sin hälsa.

Radium förjagar smärtor och håll, lugnar nerverna, styrker blodet, underlättar blodomloppet, stöder njurarnas funktioner, understöder ämnesomsättningen, giver lugn sömn, förbättrar aptiten, befrämjar matsmältningen, giver näring åt cellvävnaden och upprätt-håller spänstighet i leder och muskler, varför det i ständigt stigande grad användes av läkare och på sjukhus över hela världen mot reumatism, ischias, gikt, nervsjukdomar, blodbrist, åderförkalkning och ålderdomssvagheter. Fråga Eder läkare.

I glas Miradium-salt är beräknat till 3 veckors förbrukning och äger mineralsaltens ypperliga egenskaper samt innehåller 2500 mache-enheter (= 250,000 volt-enheter) äkta radium, vilket motsvarar över 200 liter av det radioaktiva vattnet från utlandets berömdaste hälsokällor.

Miradium-salt, Miradium-pastiller och Miradium-tabletter å kr. 6:50 pr glas fås på apoteken. Skriv till Miradium-officinen, A/H, Apoteket Vasens Apoteksvarucentral Vitrum, Stockholm, efter radiumbroschyren, som sändes fullkomligt gratis.

LUPA-Sanitetskydd

(lagl. skyddad) är av största hygieniskt värde och, i motsats till många andra bindor, ogenomtränglig för vata, något som är nödvändigt med de tunna över- och underkläderna, som damerna i. n. använda, och desto mera när "LUPA" erbjuder det bästa skyddet vid sittning, dans och sport, varemot måndsbyxor äro mycket besvärliga och osunda under den varma årstiden. "LUPA" är framställd av mjukaste material, som tål att vid tvättning kokas. Väger blott 30 gram, är icke skrymmande, men är dock nästan outslitlig. Skyddar helt över- och underkläder och skänker därmed åt damen, som bär den, en lugn och säker känsla. Många tusen under användning. Sändes i brev. Pris Kr. 2:80 plus post-förskott och porto. Kan även fås mot förskottsalikvid. Aterförsäljare erhålla rabatt. Finnes i alla välsorterade sjukvårdsaffärer.

KOSMOS, Agentur- och handelsfirma, avd. 4. Stockholm 2. Box 2087.

SVENSKA TRYCKERI-AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: 21 23, 40 61. Norr 93 o. 993

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565. N. 6 47

Utför alla slags

Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

En liten filmstjärna.

(Forts. fr. sid. 855.)

— Pappa säger, att du kan göra grimaser bra. Gör en nu, så får jag se!

Bessy svarade ingenting. Vid framkomsten fick hon åter iföra sig en förtjusande söt dräkt, och man talade om för henne, hur hon skulle göra. Och när hon till punkt och pricka uppträdde som man bett henne, utan att ens tänka därpå, liksom hade det varit den naturliga sak i världen, kom en herre med glasögon fram till henne, satte henne i sitt knä och frågade henne vänligt:

- Var är din pappa och mamma?
- De äro döda.
- Hos vem bor du då?
- Hos mister Lockwood. Han fann mig på vägen, när han kom i sin bil...
- Och dessförinnan?
- Förut bodde jag hos Davisons.
- Var bo Davisons?
- Det vet jag inte...

Bessy visste inte att man frågade henne om detta, därför att man önskade göra upp ett kontrakt med henne, så att hon ständigt skulle spela vid filmen. Mister Lockwood höll styvt på, att det var han, som funnit Bessy och att det därför var med honom kontraktet angående henne skulle slutas. Men när han fick höra, att det fanns en familj Davison, som kunde tänkas göra anspråk på henne, så trädde han tillbaka. Inom kort kommo också Davisons, både mannen och hustrun. När Bessy fick se dem, blev hon rädd, ty hon trodde först, att de kommit för att hämta henne därifrån, men de logo så hjärtinnerligt vänligt mot henne, att Bessy aldrig sett dem ha så strålande uppsyn.

Hon hörde mr Lockwood säga till mr Davison:

— Men om jag inte hittat henne på vägen, skulle ni säkert aldrig ha frågat efter henne vidare?

Men mr Davison svarade:

— Vad tänker ni på? Vi togo ju flickan till oss, när hennes föräldrar dogo. Hon bodde ju hela tiden hos oss. Vi behandlade henne som om hon varit vå egen...

Bessy fick gå in i ett rum, där den vänlige herrn med glasögonen satt. Även de andra följde med, och där inne talade de länge med varandra, men Bessy var så upptagen av sina egna tankar, att hon inte hörde vad de sade. I varje fall var Davisons om möjligt ännu vänligare mot henne, när de gingo ut därifrån.

Bessy bodde kvar hos Lockwoods. Nästan dagligen fick hon fara till ateljern, kostymera sig i olika dräkter och vara med och spela. Det var en egendomlig känsla för henne att bli så omhuldad och beundrad. Ibland fick hon fara till Davisons för att hälsa på, och då var där alltid främmande, för vilka Davisons berömde henne, och alla visste ej hur väl de ville henne. Det strömmade gåvor och presenter till henne, hon framhölls som ett exempel för andra barn, vilka antingen gapade på henne som om de sett ett underligt djur, eller också sågo surmulet och styggt på henne, därför att de voro avundsjuka över hennes framgång. Överallt hörde hon:

— Se där går den lilla stjärnan... Ja, det är lilla Bessy, hon som spelar film, ni vet... Gud, vad hon är söt!

Förut hade allt vänt sig ifrån henne, nu ville alla vara god vän med henne...

Och länge grubblade Bessy på denna sak; vad hade hon egentligen gjort, som kommit människorna att bli så annorlunda mot henne?

Bestående skönhet!

I vårt nordiska klimat måste hyn vårdas på ett särskilt sätt. Här ett par råd:

Vi nordbor böra icke använda vilken tvål som helst och allraminst utländska tvålar, vilka äro avsedda för helt andra klimatförhållanden. Hos oss behöver huden vårdas med särskilda medel.

Ingen annan tvål passar så väl till vårt klimat som F. Pauli's Ovicula, som innehåller just de ämnen som även en mycket ömtålig hy kan behöva för att hålla sig mjuk och smidig. I Ovicula ingå bl. a. de hudförskönande ämnen som erhållas av ren äggula. "Det är ingen vanlig tvål" — det är därför också ett uttryck man får höra om

F. PAULI'S
Ovicula

— skönhetsvälden

1 kr.

GEFLE MANUFAKTUR AKTIEBOLAG STRÖMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade

Vävnader

Tillse att Ni alltid erhåller märket
'SVANEN'

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 9646 - Växiö 500 - Örebro 20 63 - Hudiksvall 532
Sundsvall 30 03 - Umeå 141.

LEICHNER'S

Fett-Puder

Varje kvinna blir föryngrad genom användande av Leichner-puder. En ask Leichners puder på Eder toalettbord gör varje annat puder överflödigt. Leichners fettpuder, sedan generationer omtyckt av vackra kvinnor, har undergått filtrering genom det finaste silke, och det på vetenskapliga rön grundade preparatet innehåller blott de allra finaste ingredienser. — Vid dans, sport och på resor, överallt där annat puder icke sitter kvar erhåller Eder teint genom Leichners puder just den fina mjuka färgtonen. En lätt beröring med detta puder borttager rodnad och blankhet och verkar dessutom uppriskande och välgörande på huden.

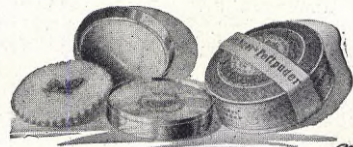
LEICHNER

Parfymör

BERLIN, Schützenstrasse 31

Wien - Paris - London

Mot insändande av 40 öre; eller ännu bättre och fortare; gå genast till Eder leverantör och begär den för Eder lämpliga färgschatteringen på Leichners fettpuder.

HEMTREVNADSRÅD

Av möbelarkitekt Eduard Rasch.

Fråga: Mitt lilla rum (2,5x4) har ljusgråa tapeter med dragning i beige, linoleummatta i samma färg och vit möbel, bestående av skrivbord, dokument-skåp, bord, tre taburetter och ottoman. Vad sorts tyg till gardin (ett fönster), ottoman och taburetter bör jag skaffa? Till golvet har jag även en hemvävd tras-matta, rätt mörk med brun frans.

Fru Daga.

Svar: Ottomanöverkast av grå-rödlila sammet eller någon "hemslojds-kvalitet". Det senare kanske lämpligare, beroende på mattans karaktär. Till gardin föreslås cretonne med ett lätt kines-mönster på gulbeige botten. Kin-esmotiven i rödlila, svagt grå-grönt och gråblått. Cretonnen, vars färgställning bör förena mat-tans dunkla färger med rummets för övrigt ljusa valörer, åsättes även taburetterna. Möbelen bör helst vara benvit.

Fråga: Vore tacksam för upp-lysning om lämpliga färger på matta, (Wilton- eller Axminster-matta) gardiner och draperier samt tapeter till en 1850-talets mö-bel i ljus valnöt, klädd med brunt och brons likt provet. Tavelramar och armatur, den senare äldre, åttaarmad stakkrona med glas-prismor, äro förgyllda.

Rummet, tillhörande mindre vå-ning, måste användas både som salongs- och vardagsrum. Bör man ha stores eller solgardiner och av vad slags tyg likaså i dra-perierna? *Oviss prenumerant.*

Svar: Bland Svenska Slöjdför-eningens tapeter, som erhållas hos de flesta tapethandlare, finnes helmönstrade tapeter lämpade att giva rummet dess rätta karaktär. En ljus mullvadsfärg med mön-stret i ljusare valör. Gardiner och draperier i grön sammet eller konstsilke, som verkar lättare. Mattan i brunt beige, grönt och tegel. Stores äro alltid vackra. Solgardiner av tricolore eller shantung.

I SKÖTTLINJEN

I förra veckans nummer klagade signaturen "Upprik-tig" i Iduns julpristävlan över de "självförsörjande" kvin-nornas trötthet, bristande intresse och initiativlöshet i sitt arbete i jämförelse med männen. Nyheten var ganska gammal, den blir helt säkert evig, men den väcker alltid till eftertanke. Dock låtom oss icke även här gå in på detta djup-gående, outgrundliga och för-modligen olösliga problem, som rymmer så många tusen detaljer.

Bara en den minsta av det slag-et kommer just nu för mig. Lik-som "Upprik-tig" lutar jag nog mycket åt att det ännu är långt

Torkar barnen med läskpapper

gör ingen människa, huru frestan-de det än skulle vara mängden gång, då det är som värst. Men Syster Ellas Barnpuder har en verkan, jämförlig med ett över hela huden utbrett läskpapper, som uppsuger all fuktighet och väta i hudvecken, gör huden glatt och torr samt klädernas gnidning mot skinnet nästan omärklig.

(Annons)

Solidar

Tvätt = Extrakt

Solidar

är hembiträdets bästa hjälp. Med Solidar kan hon hålla kökskär-len rena och bibehålla deras nya ut-seende. Tvålhalten i Solidar är större än i något annat tvättme-del (ca 38 % torr tvål). Trots detta är Solidar det billigaste av alla. Ett hembiträdes valspråk bör vara »bäst och billigast» — alltså

Solidar

1/1 paket 58 öre.

1/2 paket 30 öre.

dädan och dit, innan kvinnorna ta lika hårt på sin karriär som männen — huruvida detta vore lyckligt är däremot en betydligt trassligare fråga. Men om nu de "självförsörjande" damerna äro så omöjliga, så ber jag att få på-peka att de ännu så länge ha en faslig massa bestyr, som de-ras manliga kamrater äro lyck-ligt befriade ifrån. Folk har t. ex. sådana pretentioner på de små "självförsörjande". De ska sköta sin plats som en karl, de ska se ut som fruntimmer med allt vad därtill hör av bekymmer och så är det ju för sött, när den lilla "självförsörjande" står i sin kok-vrå och när hon syr sin lilla chi-ca klädning själv. Det gäller att vara med på alla hörn. Också på visiter hos tanter och fastrar väntar man henne — och nu är jag framme vid den lilla detaljen, som blivit mig en källa till mer och mer stadgad förvåning.

Om Fröken Självförsörjande har en bror eller manlig kusin, så tycker bara den vänliga släkt- och umgängeskretsen att det är alldeles i sin ordning, när han måste ayböja att vara artig och sällskaplig, ja, det anses helt enkelt såsom mycket duktigt av ho-nom. Detsamma med Fru Självförsörjandes man. Ingen förvå-ning, inga misstreckande och stö-ta miner för hans brådska eller uteblivande från visiter, uppvak-ningar, middagar, teatrar. Men att den sysselsatte mannens fru, syster eller kusin också kan ha tider att passa, att hon kan ha hela dagarna fastlåsta vid ett skrivbord, att hon kan vara kort i sin ämbetstelefon, att hon kan ha bråttom, att hon kan vara distra och ha tan-karna på annat håll, det går inte upp för hennes vänliga omgiv-ning. Och knappast ens för hen-ne själv. Det förefaller även hen-ne så naturligt att hon skall skö-

ta alla dessa plikter, som av gam-malt särskilt fallit på kvinnornas lott. Och gud nåde förresten hennes arma själ, om hon tar sig några blåstrumpefasoner.

Men jag är säker på att många "självförsörjande" skulle vara oändligt tacksamma, om de snälla sällskapliga människorna, som äro mindre beroende av tid och rum än de, ville lägga sig till med lite respekt även för deras arbetsjakt och inte bara för männens.

Nu har jag skrivit "självförsörjande" så många gån-ger att det retar mig mer än vanligt. Det är egentligen för-

En dröm,

som varar hela livet är ett Paradis Duntäcke

Elegant, lätt, smidigt, vackert. Det enda Duntäcket i marknaden, som är duntätt
J. Svensson & Bourghardt
GÖTEBORG. Grundad 1881
Fjädrrenseri, Tagelspinneri, Täckfabrik
Erhållas i varje välsorterad möbel- och sängklädersaffär.

färligt att detta ord mer och mer ska få nöta sig in i vårt medvetande och språkbruk. Kan man tänka sig ett mera olyckligt dumt ord än detta? Ja, det skulle i så fall vara beteckningen "arbetare" för kroppsarbetare i motsats till hjärnarbetarna. Precis som om vi nu inte alla vore — eller borde vara — arbetare och självförsörjande? Och varför är det bara kroppsarbetare, som få bära heder-snamnet "arbetare" och bara de utom hemmet arbetande kvin-norna som tilldelas hedersepitetet självförsörjande. Medge att det är ganska olyckliga klassifice-ringsord, som lätt kunna skapa missförstånd och inrotade fördo-mar — även ord glida så lätt över i föreställningssätt. Om man nu ska skilja på olika slags arbetare, så kunde det väl finnas några bättre beteckningar än dessa. Li-kaså för de "självförsörjande".

Men jag kan inte hitta på nå-gon lösning. Kanske däremot Iduns läsekrets kan? I så fall välkomna med förslag. 10 kr. be-talas i pris för det i vårt tycke bästa.

I en föregående Sköttlinje efterlyste jag orsaken till kvinnornas bristande politiska intresse. Och kanske träffar den sign. mitt i prick, som svarar i en skrivelse sålunda:

"Vore männens ideal politiska kvinnor, så skulle vi få ett häpnadsväckande stort antal kvinnor som verkligen voro politiskt intresserade, — ja — det skulle gå så långt att det bleve ytterst få, som inte finge plats med politik i sitt lilla förtjusande huvud."
Hildur Lj.

Ja, se fruntimmer! som visst Delsbostintan sa, när hon steg av spårvagnen i fel riktning.

Ett annat svar, vari också åtskilligt med all säkerhet ligger, ges i Göteborgs Handelstidning

fastän man där icke sys-selsätter sig med damernas utan ungdomens bristande intresse för politik. Det heter om våra dagars svenska politik, att "en" verksamhet som i så hög grad får umbära ledande idéer, som är så oförmögen att frambringa le-dare, som kunna fascinera och samla skarorna, där den döda or-ganisationen får i så hög grad träda in i stället för den levande kraften, en sådan verksamhet kan icke gärna locka fram någon hän-förelse."

Kvinnorna ha nog lite gemen-samt med ungdomen i sin smak härvidlag. Åtminstone medan de ännu äro så unga i politiken själva.

Madame Christine.

I havsbandet.

Av Folke Leon. Grane.

Marön är inte särskilt stor — man kan gå den runt på tre timmar ungefär — och den är tämligen glest bebyggd. Den ligger som en av skärgårdens yttersta utposter framför havet, det vida och aldrig riktigt tysta vattnet, som kan blänka, likt svartnat bly efter stormarna, när brotten mellan skär och kobbar lysa blåvita, och när fräsande vågor brytas mot stränderna. I lugnväder duggar solguld över ytan och kommer folk att knipa samman ögonen för att inte bländas av det skimrande, starka färgspelet. Notholmens fyrsken blänker höst och vinter med jämna mellanrum över ön, men bortom Notholmen är det slut med vakterna mot havet, här är den sista utposten. Som en spira höjer sig fyrtoronet mot skyn, ensam och i ett slags majestät så här långt ute, där endast storm-vridna martallar och en och annan glesvuxen fura med ringa framgång försöker sig på en konkurrens. Folket här ute är det ingenting märkvärdigt med, de som bo på Marön äro som skär-gårdsfolket mest, litet tunga på landbacken, tröga i talet och långsamma i vändningen men raska på havet och i båtarna.

En skärgårdsbo blir aldrig riktigt sig själv, förrän han sitter i sin båt. Han är van vid seglingar i alla väder, som vår Herre består honom, och egentligen är det för honom ingen skillnad att segla under sommaren eller på vintern, bara det, att han får arbeta och streta hårdare, när vinden är kall som stål, och vattnet fryser till is över däck. Seg-lingen, tekniken, är ungefär den-samma, skotändan kan smattra som en kulspruta likaväl sommar som vinter, men man slipper greja med kniv och yxa på som-maren för att reda upp vad som frusit fast.

Inte är det mycket folk heller som bor på Marön, och stugorna ligga spridda litet varstans.

Ett laxermedel

skall hava god verkan, vara oskadligt samt lätt att intaga. Dessa egenskaper förenas i

Hvita Björnens

FRANGULA-piller

vilka på ett gynnsamt sätt påverka tarmverksamheten och bidra till en naturlig reglering av avföringen.

Inga som helst biverkningar.

Fås på alla apotek i askar à 40 piller. Kontrollant: Professor Thor Ekecrantz.

Skralt med förtjänsten kan det bli sådana år som fångsterna av en eller annan anledning ge ringa lön för mycken möda, och det händer nog, att maten tryter i både ena och den andra stugan ibland. Då är ingenting annat att göra än att dra till svängremmen ett pinnhål och sedan bida bättre tider igen.

Akerlapparna och tegarna ge inte mycket så här långt ute, och inte heller är stor tid över för att sköta den lilla jord, som finns, havet kräver tid och omsorg och delar ibland rikligt med sig av vad det rymmer. Men ibland tar havet sin tribut: en båt blir borta, och så är det strax flera änkor och litet mer småfolk utan fäder och bröder. Det är som det skall vara. När den värsta sorgen är stillad, går livet sin stilla, rätt enformiga gång på nytt.

Det finns ganska gott om änkor på Marön. En av dem är Edit Bergman, änka efter fiskare Bergman, han som blev borta för fyra år sedan, en rask karl. Edit Bergman är barnfödd på ön och med sina trettiofem år rak och spänstig som en stålfejäder, härdad och stark av arbete och brunbränd av sol och luft. Gäller det så kan hon tävla med vilket manfolk som helst i fångstbåtarna, hon är en kvinna av det mått, som skärgårdsbon allra helst anlägger, när det gäller att bedöma. Både den ena och den andra av karlarna på ön har nog försökt lirka det dithän, att hon givit änkeståndet på båten, men i den punkten är visst Edit Bergman oböjlig. Innerst inne sitter sorgen kvar efter Lars, mannen hennes, men hon gömmer den väl för utomstående, ty inte går det för sig, att en får jämra sig över sådant härute i skärgården. Hon brukar raljera med sina friare och skoja bort deras allvar, så att de rakt måste skratta åt allsammans. På sätt och vis är nog Edit Bergman litet olik de andra på Marön. Hon hör till dem, som ha ögonen öppna för skönheten omkring sig, kan försjunka i beundran, när solen får de grå stugorna på Marön att lysa brandröda i kvällsljuset eller klipporna stå mörkvioletta, när solen dalat. Då lever Edit Bergman, och det är i sådana stunder, som hon lär pojken sin, Lars-Erik, att livet inte bara är bekymmer och hård strävan utan att det också har annat att bjuda den, som vill ta emot. "För den som kan se, när Vår Herre visar sig, är inte fattig utan rik, om också pengarna äro få och maten knapp", brukar hon säga. Och fjortonåringen nickar och ser och känner, att mor nog har rätt. I sådana stunder är han hennes bror mera än son, fast nog har han en faslig respekt för mor sin, så karl han är.

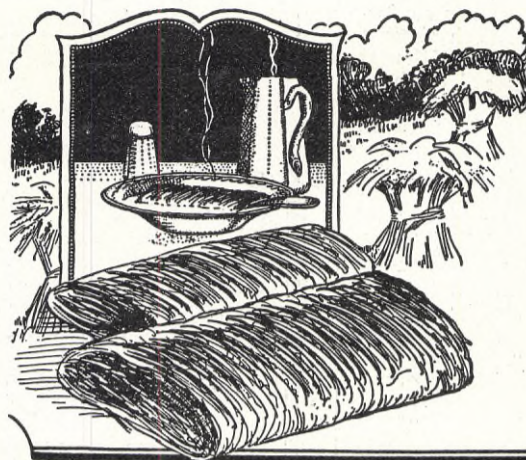
Bandet mellan dessa båda är något för sig, något hjärtevarmt och gott, som folket på Marön tänker på och äro glada åt. Naturligtvis talas inte mycket om änkan Bergman och hennes pojke — vad skulle det tjäna till? — men överallt i stugorna, där de hälsa på, är det som om en frisk fläkt följer med, när de stiga in. Och en gång, när Gammel-Nilsson, åttiosjuårig, krokig och snedväxt av år och arbete, kommit för att hälsa på hos Bergmans, så hade han sagt till Lars-Erik:

Piska

och Renovera MATTORNA
vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Svält ej

Edra rumsväxter, gif dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålles hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

SHREDDED WHEAT

SPUNNET VETE
Absolut rent Vete

Hälsosamt, närande, välsmakande.

Välj Shredded Wheat till frukost- eller kvällsrätt och ät det tillsammans med kall eller varm mjölk. Färdig att serveras direkt ur paketet.

Pris: Kr. 1:— per paket.

Efterfråga Shredded Wheat hos eder handlande.

Generalrepresentanter i Sverige:
AKTIEBOLAGET O. ANNERSTEDT, Sthlm.

Se noga till
att Ni får

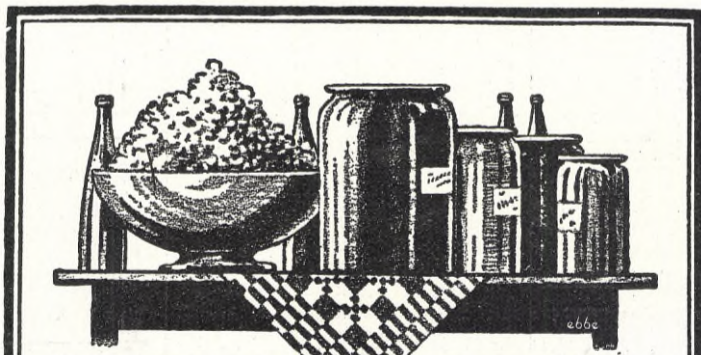

KRONÄTTIKSPRIT

till inläggningar och mat
har härlig arom, en smak delikat
i buteljer, burkar eller fat.

Kronättiksprit användes vid inläggningen av de omtyckta Krongurkorna.

A.-B. VINÄGRON, GÖTEBORG - FÖRSÄLJARE: TOMTEN

IDUNS KOKBOK

av Elisabeth Östman-Sundstrand

är en oundgänglig hjälp vid

syltning,
konservering,
svampinläggning.

J. träfärgstryck rikt illustrerad
ny upplaga.

Kr. 6:—

Requirera genast från närmaste bokhandel eller direkt från

IDUNS Expedition · Stockholm.

Mot postförskott.

Portofritt.

"Du artar dej bra, du pojke." Och pojken rodnade och teg och kände sig lycklig och glad som för det bästa skolbetyg, han kunde få...

Nu har den nordliga stormen räckt två dagar, och havet är gropigt. Brotten fräsa och larma och se ut som snödrivor, vita mot himlens svartgrå moln. Hela havet häver sig och dånar under vindarnas tryck, det brusar och ryter och blir till en pina för öron, som tvungits att höra larmet timma efter timma i snart två dygn nu. Blankspolade kobbar spolas av de rullande vågorna, och sjöarna stå som taggar i relief mot horisonten. Följer man dem med blicken se de ut som massiva bergskammar, i enformig, ändlös rad. Ibland blir det en ränna i molndeket, och solen skymtar. Då dallra ljusknippena som strålkastarsken över de skummande sjöarna, brytas i alla regnbågens färger för att så bli borta på nytt, medan molnen fortsätta att driva sydvart i rasande fart. De ögonblick, solljuset spelar över havet, blir det färg och liv över tavlan. De rödaktiga Sandaklipporna bortåt Notholmen bli ännu varmare röda och det flämtande ljuset och skuggorna kraftigare markerat blå, nästan svarta. Hav, kobbar och skär leva upp och se ut som färgklickar, slängda av en jättepensel över grön- och vit-skimrande duk, ty det är havet, som bildar grundton och ledmotiv i tavlan... I dag har Edit Bergman inte öga för prakten och färgen över hav och skär. Oron och ångesten gripa kring hjärterötterna, och hon har svårt att hålla sig stilla i stugan, där stormen får skorstenspipan att gnälla och vissla. Fönsterrutorna slamra och klirra ibland för vindarna, som tyckas vara starka nog att slita taket av fogarna.

Hon går av och an mellan köket och kammaren, blir stående vid ett fönster långa stunder och stirrar norröver, bortåt Beckfjärden, som är farlig nog i sådant här väder. Edit Bergman har pojken sin på sjön i dag, det gissar hon sig till, och därav all oron. Herre Gud, det var galet, att han skulle ge sig av, tänker hon. Men det var före stormen, i onsdags, som han seglade, och i dag är det fredag. I morgon måste han vara hemma för att rustas ut till kyrkfärden, för på eftermiddagen skall han in till fastlandet och konfirmeras.

Så pass enveten är han — det vet hon mycket väl — att han inte skyr någonting för att vara hemma i tid. Visserligen har han Norströms båda pojkar med sig, men ändå, ändå... Och båten är inte alldeles så bra som den borde vara. Hon vet, att den har ett sätt att gräva ned nosen för mycket i havssjö, och att den därför passar bäst för innerskärgården, där

BINDGARN

för ombindning av syltburkar m. m.

JÄMNT. STARKT. DRYGT.

Förpackat i elegant nysthållare av kartong. Till salu i varje välsorterad affär. Smetfria klädstreck, även flätade. Packlinor och alla slags Repvaror.

Det var dans bort i vägen på lördagsnatten,
och pojkar trivas och strunta i Bratten,
och allt vad han bjuder och vill,
Ty båd' pojke och lös la', när dansen är
hunnen,
Den läskande, härliga Tulo i munnen —
det är något till läcker pastill!

Tulo
DEN LILLE
HÄLSLÅKAREN

A.-B. Förenade Chokladfabr. Sthlm.

IDEAL KVARNEN

är oundgänglig i det moderna köket.
Försedd med fyra olika knivar för
malning av kött, fisk, frukt, grönsaker,
kryddor etc.
Se till att den bär namnet

BOLINDER'S

SYDSVENSKA BANKEN

Ställning den 31 juli 1927.

Tillgångar:	Skulder:	
Kassabehållning	Aktiekapital	34,000,000:—
Obligationer	Depositions- o. kapital- räkningar	69,673,711: 10
Fastigheter	Sparkasseräkning	39,296,235: 39
Inventarier	Checkräkning	27,848,493: 45
Låneräkning	Postremissväxlaräkning ..	2,331,658: 94
Växlar	Inhemskas banker	6,737,117: 54
Checkräkning	Utländska banker	8,179,910: 79
Inhemskas banker	Andre räkningar	6,352,804: 97
Utländska banker		
Andra räkningar		
Kronor 194,419,932: 18	Kronor 194,419,932: 18	

ARMOFIN

Denna bedärande flicka håller sina klänningar alltid fina och fräscha,
ty enär hon använder Armoфин kunna de ej nedsötas eller avfärgas
av armsvett. Vidare har en bitter erfarenhet lärt henne, att det
ej är nog för en flicka att vara söt och rar, ty för mannen finnes
det ej något mera motbjudande än att känna lukten av armsvett.
Därför använder hon det vetenskapligt sammansatta toalettmid-
let Armoфин, som från första stunden skänker en ljuv trygghets-
känsla mot alla transpirationsöbehag. Även vet hon, vad det
betyder för henne, att åt sin kavaljer kunna framsträcka en
torr hand i stället för en fuktig.

I vår nervösa och jäktande tid, som lätt medför s. k. nervös
svettning, är Armoфин för den kultiverade kvinnan och mannen
lika oundgängligt som tvål och vatten. Armoфин innehåller ej for-
mallin. Många fall kunna påvisas, där Armoфин för alltid botat
såväl armsvett som fotsvett. Hundratals intyg!

Armoфин säljes i alla Parfym- & Kemikalieaffärer till 2 kr. pr flaska.
Kem. Tekn. Fabr. Armoфин, Landskrona.

**MOT ARMSVETT
OCH FOTSVETT**

TILL
LANDS-
ORTEN
MOT EFTERKRAV!

ARTI HEMFÄRGER

äro utan jämförelse bäst.

A.-B. EUG. WINGÅRD, MALMÖ.

fjärdarna inte äro så stora och svåra att korsa under storm.

Edit Bergman går ut och ställer sig på trappan, med blåsten smitande kläderna uteder kroppen. Sommarskymningen tätar alltmera, och regnbyarna svepa som vingar över hav och skär. Hon står kvar, obekymrad av att hon inte har varken kapp eller annat skydd och söker genom tuben uppåt fjärden. Men hon hittar inte, vad hon letar efter och går in igen, genomvåt och frusen. Elden i spisen har slocknat, hon tänder på nytt och sätter på kaffepannan för att få något varmt. Hon dricker det och blir så återigen sittande överksam, med blicken skärpt utåt fjärden. Ingenting ser hon just för diset och kvällsmörkret men har svårt att slita sig från fönstret.

Och timmarna gå. Hon borde bädda och komma isäng, försöka sova litet. Men istället börjar hon på nytt promenaden mellan köket och kammaren. Edit Bergman genomlever skärgårdsfolkets oro och plåga just nu, och hon är en mycket liten människa inför Vår Herre, som hon ber till ur sitt hjärtas innersta gömslen: "Sej, du tänker väl inte ta pojken ifrån mej? Å, Herre Gud, gör inte det, för han är det enda, jag har."

Kvällen går över i natt, men spänningen och väntan hålla Edit Bergman uppe. Gång på gång måste hon ut på trappan för att speja norröver, och lika ofta går hon besviken tillbaka. Ingen har hon att tala med, hon är ensam med sina tankar och sin själavända.

Först när gryningen av den nya dagen börjar skönjas, lägger sig Edit Bergman att vila litet. Men som hon ligger där kommer i alla fall sömnen smygande, och hon får glömska och ro. Ännu vid åttatiden sover hon, den uttrötta- des djupa och lugna sömn.

Så med ens spritter hon till, ty hon hör steg på trappan, det är någon, som slår med en oljerock och som klampar med sjöstövlar. Hon reser sig och går mot dörren, medan en misstanke borrar sig ned genom hjärnan: "Tänk om en olycka hänt..." Men dörren går upp, och där kommer Lars-Erik klivande, genomsur, med vattnet kippande ur stövlarna, trött men välbehållen och munter.

"Har mamma kaffe?" är hans första fråga.

Edit Bergman nickar och svarar, att han skall få det strax. Och så börjar hon syssla med kaffekokningen, och händerna skälva en smula. Hon vänder sig bort, ty ögonen äro litet fuktiga också, och man visar inte ute i skärgården precis allt, vad man känner.

Lars-Erik börjar plocka av sig sina genomvåta kläder, och som han står där mitt på golvet, nästan naken, är han värd att titta på, fjortonåringen, härdad och brunbarkad, kraftig och stark som en fullvuxen nästan, med hårda nävar och trohjärtad blick ur blåa ögon.

Och Edit Bergman kan rakt inte hjälpa det, men när hon går förbi honom, måste hon ta om honom ett slag och krama honom. Lars-Erik tittar litet förbryllad på sin mamma, men så går det upp ett ljus för honom, och han förstår. Tafatt och nästan generad slår han armarna om mor sin, en kort omfamning som säger en hel del. Ty det är inte alls vanligt, att man gör så där ute i havsbandet.

Så sätter sig Lars-Erik vid bordet och dricker sitt kaffe, och när det är gjort, går han in i kammaren för att sova.

Edit Bergman stökar i köket. Och ute lyser solen igen, ljusknappna darra och flämta över sjön, som ännu går hög. Skärgården är som vackrast.

Flyg Fula Fluga - FLIT - Flugan Föll.

FLUGAN utkläckes i avskräde, lever av träck och för bakterier och sjukdomsfrön in i Edert hem.

FLIT befriar inom få minuter Edert hem från smittospridande flugor och mygg. Det är hygieniskt, ofarligt och lätt att använda.

FLIT dödar alla skadeinsekter.

FLIT utrotar likaledes vägghyra kackerlackor och myror. Det tränger in i springor och vrår, där ohyran håller till, och dödar ej blott insekterna utan även deras ägg och larver. Mot malen och dess larver är FLIT ett effektivt skydd. Ingående prov hava ådagalagt, att FLIT icke skadar vare sig kläder, tapeter eller möbler.

Ett vetenskapligt insektspreparat.

FLIT har efter ingående försök framställts under medverkan av fackmän, såväl entomologer som kemister. Det är absolut ofarligt för människor och husdjur. FLIT har ersatt tidigare använda medel, ty det dödar **alla** insekter — och gör det snabbt.

Skaffa Eder en FLIT-spruta — och använd den idag. Saluhålles överallt.

Krooks Petroleum & Olje A/B
Stockholm.

Beckers butiker i Stockholm sälja FLIT.

Fyrtornets Konserver

För säsongen inlagda

GRÖNSAKSKONSERVER

såsom Nässelkål, Spenat, Blomkål, Brysselkål
samt Ärtor i högina kvaliteter rekommenderas.

Filtar och Schalor Bensintvätta

absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm. Tel. 163.

kostymer vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

CARL LARSSONS PRAKTVERK

"SVENSKA KVINNAN GENOM SERLEN"

10 FARGTRYCKSPANSCHER

INBUNDEN MED AV KONSTNÄREN KOMPONERAD PARM (BEGRANSAD ÜPPLAGA)

Kp. 5:—

PORTOFRIIT MOT INSAND LIKVID I POSTANVISNING
IDUNS EXPEDITION - STOCKHOLM

Ressällskap.

30-årig flicka önskar ressällskap med en eller flera bildade personer för semesterresa till utlandet i september. Svar till "Ressällskap sept. 1927".

FRÅGOR OCH SVAR!

Kindergartenlärarinna.

Fråga: Var i vårt land eller Danmark gives utbildning för lärarinna till Kindergarten (Fröbelinstitut?) Vilka äro inträdesfordringarna?

Mångårig prenumerant.

Svar: Fröbelseminariet, Stora Bältgatan 5, Stockholm.

Etisk-pedagogiska institutet, Uppsala.

Fröbelinstitutet, Norrköping.
Fröbelseminariet, Oskarsparken 7, Örebro.

Utbildningstiden för de två första är 2 terminer, för det tredje 4 terminer och för det 4:de 2 à 3 terminer. Fordringarna äro högre flickskola eller motsvarande.

Ett recept.

Fråga: Vad innehåller medicinen

Extr. fuci. vesiculosi?

"Signora".

Svar: Utgör extract påblåstäng.

Stugbygge.

Fråga: Hur skall jag få byggt en stuga för 4.000 kr. maximum, innehållande s. k. storstuga, veranda, 2 sovrum (med plats för 2 bäddar i varje) kök och jungfrukammare. Läge: solig, något kuperad tomt i Ljungmark. I priset bör ingå källare, uthus, enkel inhägnad.

Ljung-hus.

Svar: En så pass stor stuga med källare, uthus och stängsel går ej att bygga för 4.000 kr., även om material och arbetskostnader äro jämförelsevis billiga.

Finsk medborgare.

Fråga: Hur länge är det nödvändigt för svensk undersåte att vistas i Finland för att kunna få bli finsk medborgare? Är det nödvändigt med denna vistelse i landet i ett sammanhang?

Ritisk.

Svar: Minst i 3 år. En och annan mindre resa därifrån spelar ingen roll, blott man under dessa år är bosatt i Finland.

Dans.

Fråga: Vill härmed fråga om någon av Iduns läsarinna känner till någon bok angående övningar i balett.

Fjortonåring.

Svar: Någon sådan bok finnes ej. Balett är nog litet svårt att lära sig enbart ur bok liksom dans i allmänhet.

Men för övningar i kroppskultur finnas flera böcker utgivna.

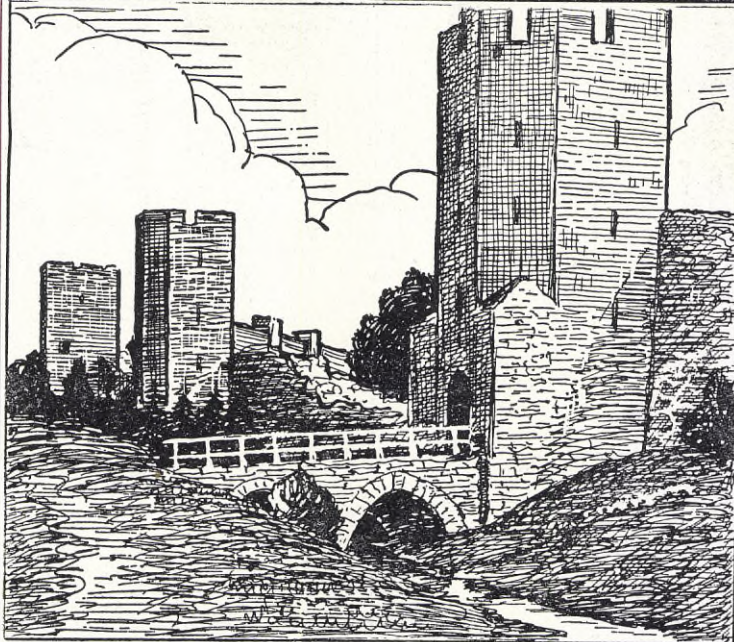
Binnikemask.

Fråga: Kan man ha binnikemask, när man känner sig fullt kry och har lätt för att fetma? Vilka symtom?

Cicci 35 år.

Svar: De vanligaste symtomen för detta obehag äro kraftnedsättning, blodbrist och avmagring.

Infört genom
Stockholms Läkareförening
Doktor A. Kjellbergs
Kurs i massage och sjukgymnastik.
Begär prospekt: Tel. Norr 667.
Stockholm Holländaregatan 3.

VISBY

Rena porer —
hudens hälsa.

Sommarvistelsen

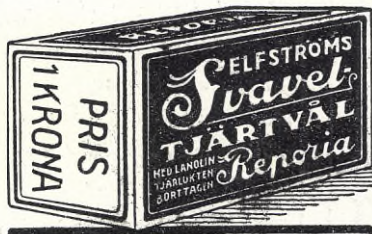
skänker ny kraft och spänstighet åt kropp och sinne. Sol, frisk luft och stärkande friluftsbad äro ypperliga läkare.

Den välgörande verkan och det behag, som **REPORIA Svavel-Tjärtvål** skänkt Eder under gångna vinter- och vårdagar, vill den erbjuda Eder även under Nordens korta sommar.

Tag **REPORIA**-tvålen med när ni går till badet! Låt de aromatiska, milt och behagligt verkande substanserna av svavel och tjära tränga in i kroppens alla porer, renande, stimulerande, hälsobringande.

Den speciella sammansättningen, som utmärker **Reporia Svavel-Tjärtvål**, gör den mera ägnad än någon annan tvål att vara hela familjens tvål varje dag hela året om.

Tillverkningen står under kontroll av professorn i kemi vid Upsala universitet **L. Ramberg**.

Begär icke en sva-
veltjärtvål — begär
alltid **REPORIA** Sva-
vel-Tjärtvål, den förs-
ta och den äkta. Säl-
jes överallt å 1 kr. —
extra storlek (för ba-
det) kr. 1:50.

ELFSTRÖMS TEKN. FABRIK
Gefle

Gamla skolböcker.

Fråga: 1) Finns det någon användning för skolböcker (äldre uppl.) och facklitteratur i svenska ämnen? Antikvariaten tar numera ej emot dylikt.

2) Önskar adress på någon besvarvare, som kunde reparera miniatyrföremål av ben (spinnrock m. m.).

Lärlarinna i landsorten.

Svar: 1) Om antikvariaten ej ta emot böckerna, är det nog svårt att bli av med dem.

Möjligen kunna de skickas som gåva till något skolbibliotek i någon av Norrbottensocknarna.

2) Vänd eder till C. E. Törnkvists svarveri, Storgatan 16, Stockholm.

En skald och hans verk.

Fråga: Vem har skrivit dikten Mense skog samt Uppsala Vår?

Skaldens viktigaste verk och hans levnadstid?

Till vem skall man vända sig för att få tillåtelse recitera hans dikter? Det gäller en fest för välgörande ändamål. Inträde tages!

Lärlarinna på landet.

Svar: Författaren heter Nils-Magnus Folcke. En hel samling av hans dikter heter Uppsala Vår. Den andra dikten heter Mannen i Mense skog och förekommer i diktsamlingen Mannen från bergen.

Skaldens viktigaste verk utom de redan nämnda äro Bland människorna, Timmertallar och torr-furor, Synd m. fl.

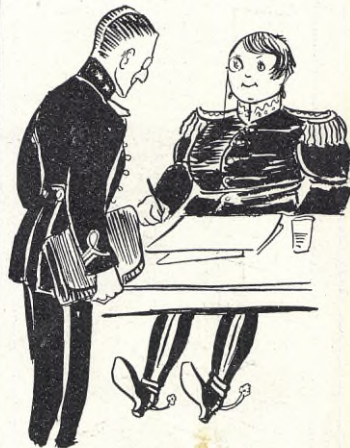
Författaren är född 1891 och är bosatt i Stockholm.

Författarna ha ännu ej i likhet med musikerna skaffat sig någon lag om uppföranderätten av deras verk, fastän saken varit mycket på tal. Dock brukas, när det gäller offentliga tillställningar, att till författaren göra en artig förfrågan angående uppläsningen.

BREVLÄDA

Småsk.-lär. m. 8 klasser torde uppgiva namn och adress, då en av Iduns läsarinna önskar sätta sig i förbindelse med den frågande.

Rosa Blomquist tycker om soldater.

Undervisningsråd och registrator! det är annat än att va' ragator. Rosa nu funderar skarpt att bli man i staten med en väldig pli.

Men — sa Rosa — ska jag sitta i departemang hos melantären tar jag helst min höga rang.

GEORG LINDBERG

Låt Viking borsta Edra skor!

Han gör det som ingen annan. Han har den rätta borsten — Viking-Glansborste — och den oförlämliga skokräm, som skyddar och bevarar skorna, samtidigt som den skänker dessa den högsta och mest varaktiga glans. Åt alla skor i alla svenska hem den svenska kvalitetsprodukten

VIKING SKOKRÄM!

Gyllenhammars HAVRE- MUST

„ska' dockan
också få smaka,
för det är
det bästa
som finns!”

De mest omtyckta kokspisarna

bära Husqvarnamärket.

Detta beror på dessa spisars bränslebesparande egenskaper, stora hållbarhet och alltigenom praktiska konstruktion. De äro lätta att elda upp, reglerbara för hastig eller långvarig kokning samt steka och grädda överlägset.

Därför har också hedersnamnet mönsterspislar givits åt

Husqvarna Kokspisar.

HUSQVARNA VAPENFABRIKS AKTIEBOLAG, HUSKVARNA.

Babys hälsa —
Mors lycka

Engelska sjukan,

som framkallas av vitaminbrist och olämplig föda, förebygges effektivt av

Nestlé's nya Barnnäring

Rekommenderas av läkare.

Erhålles i apotek, kemikalie- och välsorterade spiceriaffärer.

Begär uttryckligen Nestlé's nya Barnnäring.

Provbuk och av läkare utarbetad handledning i spädbarnsvård erhålles gratis och franko från

A.-B. NESTLÉ

Arsenalsgatan 9
STOCKHOLM

